

HALADE, MYSTAI!

- 2016-ig bezárólag írt "best of" válogatás -

Török-Zselenszky Tamás dalszövegei

Ceruzacsonkok

(Török-Zselenszky Tamás / Antibeautycum c. album)

Mint sütidben bűvó egy szem meggy,
én is úgy félem a szád.
Beszéddel öl, míg foggal áld,
rossz így nyáron a szív fölött.

Nézd! Albérlóm az erőm,
egy egész világot bír, de hozzád már több kell.
Hozzád már több kell.

Egy leírni próbált szó után maradt ceruzacsonkok.
Felhők hordják el a hónapokat,
jobb, ha rájuk bízom magam.

Albérlóm az erőm,
Egy egész világot bír, de hozzád már több kell.
Hozzád már több kell.

Nem kell, felnőtté tégy,
hadd legyek csodagyerek,
amíg csak élek,
amíg csak élek!

Nézd! Albérlóm az erőm,
egy egész világot bír, de hozzád már több kell.
Hozzád már több kell.

Nem kell felnőtté tégy,
hadd legyek hülyegyerek, amíg csak élek,
amíg csak élek!

Elviszlek vázon

(Török-Zselenszky Tamás / Antibeautycum c. album)

Moss kezet földdel, úgy, mint én!
Ma jót legelt a fény a bőrödön,
szerelmes szegény.
E legszentebb kézmosás során,
kémül küldöm a fény után szabadon;
a nyakadon a szám.

Levél hull vissza a fára,

gyümölcs leve forr.
Táncot kezd egy ér ritmusára a só meg a cukor.

Hanyatt a fűben,
jöss velem!
Számold, két türkiz íriszen
mennyi az égésnyom: sok emlék
arról, hogy úgy is láthattalak,
ahogy egy lassú órában,
ideszületted hajnalban!
Majd elviszlek vázon,
nem kell félned, eléred a csatlakozást.

Moss kezét földdel, úgy mint én.
ma jót legelt a fény a bőrünkön,
szerelmes szegény.

Gyönyörű szépen csábíts el,
csak vörös tinta bírja el
a történetünket, ha írni kell!

Ha a szirmunk hull

(Török-Zselenszky Tamás / Antibeautycum c. album)

Szép, mint festményen egy táj,
ha benne vagyok, fáj,
ha fölötte, meg nincs értelme.

Menj, vidd el mindenem...
de mindenséggé lennünk, rémlik, nem így kéne!

Már sokadszor követem el, hogy Égnek látlak.
Ellened, vagy ellenem, még nem tudom...
de azért jó a testekkel ez a torna,
mert ha szirmunk hull,
biztos, hogy csak felfelé,
a Nap felé!

Nézd, a gesztusokért kár,
Tudod, minél szebb az ember,
annál szörnyűbb nézni!

Menj, egy másik Földön majd,
ha lesz egy újabb start,
nem foglak a rajthoz hívni.

Már sokadszor követem el, hogy Égnek látlak.
Ellened, vagy ellenem, még nem tudom...
de azért jó a testekkel ez a torna,
mert ha szirmunk hull,
biztos, hogy csak felfelé,
a Nap felé!

Te önmagad nem bírtad látni bennem,

azért törtél száz cserépnél többre engem.

*„Ha már nem leszel is,
hadd járjak ide, a virágokhoz, kérlek!
Nem lesz erőm a jószágot sugárzó adók erősítőjének maradni,
ha nem lesz emlékem arról,
hogy valaha hittem azt, ami nincs.”*

Igazi Égi

(Török-Zselenszky Tamás / Antibeautycum c. album)

Túl nagy ez a szárny,
már ez tart itt lent...
de a jóra még nincsen szavunk.

Ez egy jó nemzedék,
csak, mert még nem tudja,
amit mi már nem tudunk.

Ó, a hitem, meg én,
bár ködös a cél,
amúgy kösszép', jól megvagyunk;
szexszel borogatunk.

Hisz' nem csak mennybéli kéz vihet felhők fölé,
álmodjuk azt, aki tényleg vagyunk!
Sárban az Ég úgy, mint Égben a sár:
egyik a másikban benne van.

Ha leszel a rendszer, én leszek a forradalom,
de még meggondolom.
Cserébe legyen igazi égi a csillag a váll-lapodon!

Nem baj, ha belebukom!
Minden filmnek így van itt vége, a rossz oldalon.
Megéri, biztos, tudom.

Egy nem járó óra is pontos naponta kétszer, bizony!
Leszek még józan is,
eljön az idő, tudom!

Míg a fodrozódás ér

(Török-Zselenszky Tamás / Antibeautycum c. album)

Csukd az ajtót, oltsd a lámpát,
rettegésből készült bábokkal már
fel sem tűnik, hogy a kinti fényben is együtt élsz!

Csókkold őket, aztán engem!
Különbséget tenni tudsz-e még?
Vagy olyan köd szállt meg, ami a szemeken túlra ér?

A múltam vedd, és add a jövőm,
a jelent meg csak bízd rám!
Ha az alkony jön már délelőtt,
a párnád legyen párnám!

Kicsi lélek, nézd, a nyár most
bohémsága trónján nyugodni tér!
Lennék trónod,
csak álmodj szépet, míg tart a tél!

Ez az ősz most nálunk kezd,
mindenütt csak aztán zörget, kérd,
és hogyha fázol, ránk borul majd ezer levél!

Tó a lelkem, s Te a kő vagy,
ha már fentről így belém dobtak,
jöjj, és gyönyörködj,
míg a fodrozódás ér!

Öltözz vissza

(Török-Zselenszky Tamás / Karácson Tamás / Antibeautycum c. album)

Nálam nincs csók a szájra,
az Jézusé, drága,
ez a szív meg a gyerekemé – így mondta,
s az agyamon elnyomta,
amibe besodorta, és elfüstölte a tolvaj-becsületét.

Na, ezt mégsézd le,
sok a füst, kevés a láng,
öltözz vissza, és viszlát!
Bennem kit látsz most,
és engem kiben majd?
Más gond éltet, ugye nem baj?

Kösz', jó volt,
tudod, a jó varázslót azért nem találod,
mert a legfeltűnőbb hely, ahová bújnak...
mert önmagukhoz mérik,
kik magukat sem értik.
S ha kérdik, mi a menny,
a pokol, ami megfelel.

*(Rap/Fluor) Mondd, mondd, mi kell még,
Lehet, hogy jobb lenne, ha kimennél!
Fogd a cuccod, és lépj le.
nem kell mégse' a húsod, a szíved, a tested,
ez így nem megy, kár...
mert a lélek hozzád csak aludni jár.
Nem a szeretetet adod,
én meg nem tudok neked hazudni már,
míg a világod üres,
az élet, halál.*

Szabad Európa?

(Török-Zselenszky Tamás / Antibeautycum c. album)

Randevúra ment az esti szél, meg az órák,
„V” alakban szálltak a Göncölön túl.
Körülkarózták az álmaik telkét jégkarókkal,
ködruhájuk bíbor és csöppnyi azúr.

Merre költ, te Picasso, a békegalamb ilyenkor?
Fejre áll a hét határ.
Csak egy kávé meg egy csók,
aztán minden versnek vége,
elbújunk télre,
a Tejút tejébe fagyunk.

Itt az új játék illatban várjuk, majd pirkad.
Vezeklünk, elveszünk, egyszer megtelik velünk az Ég.
Csend kell, hogy halljam, sötét, hogy lássam: jó ez így,
hallgatunk, mint a Szabad Európa,
a Szabad Európa,
a Szabad Európa Rádió.

Széles mosolyt, az alámondásos élet
ló pár képet!
Várja, hogy a szarvunk vagy a szárnyunk kinő.

Merre költ, te Picasso, a békegalamb ilyenkor?
Fejre áll a hét határ.
Csak egy kávé meg egy csók,
aztán minden versnek vége,
elbújunk télre,
a Tejút tejébe fagyunk.

Várni fog

(Török-Zselenszky Tamás / Antibeautycum c. album)

Valahol a hídon, köztünk elvesztettem jó pár évem,
a remény is köztük volt.
Talán arra tévedsz, add postára, ha megtalálod,
vagy, ha menjek értük, mondd!

Várni fog, várni fog
ez a vén bolond a mellkasomban.
Féltelek, a csodaszemed miért is hagynád,
hogyan lecsukják még életedben?

A sors meg, sajnálja, de muszáj volt így belénk marjon,
hogyan tartozunk semmivel.
Nézd az út melletti fákon túli Napkorong még
újabb sanszot érdemel!

Az örömnnek adózni kell

(Török-Zselenszky Tamás / Elevenhold - 0,5% c. kislemez)

Valaki tehetne már valamit!
Te is csak ülsz itt és beletörödsz,
pedig gyönyörű vagy és nem ez a dolgod!
Madár! Ó, szállj el az ágról!
Most itt az idő, egyszer Neked is meg kell tenned...
mert az ölelés olyan szép,
hát add át magad, éld az álmod!
Nézd a társad szemét: vérvörös, könnyes,
s az értelmi sivatagból
rengeteg port fújt belé a szél!
Görnyedt a háta, s a szünetben
szívja a füstöt a szádból!

Valaki tehetne már valamit!
Hát jól van, én kiállok, de ettől még
nem lesz ez jobb sem, rosszabb sem... értsd meg!
Amíg olcsón adod magad, ugyanúgy,
ahogy mindenki, a munkád étke lesz a tested,
a véred, s ha hagyod, a lelked is...
de az ölelés az olyan szép...
hát add át magad, éld az álmod!
Nézd a társad szemét: vérvörös, könnyes,
s az érzelmi sivatagból
rengeteg port fújt belé a szél!
Görnyedt a háta, s a szünetben
szívja a füstöt a szádból!

Az örömnnek adózni kell,
mert a Földön nincs egy munkahely sem,
ami fontosabb lehetne Nálad!
Kintről nem várhatsz csodát!
Az örömnnek adózni kell!
Ne menj be reggel, se délben, sem éjjel!
Legalább egyszer legyél szabad!
Legalább egyszer mentsd meg magad!
Legyél szabad! Mentsd meg magad!

Fekete-fehér

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Cserélnénk magunkkal c. album)

Fojt a félelem, s a kenyér, a bor, már jó rég
fekete-fehér múlttá érett itt bent.
Mért nézel?! Kell a társ két nagy szemmel.
Hogyha másért nem, csak, hogy kivegye azt a golyót,
s a folyód keskeny medrét az útba vájja,
és veled lépjen a sárba!

S ha kell, hát szóljon rád, ha szöknél!

Egyik más világ sem jobb ennél!
Nyisd most résre a szád,
hisz' ég minden híd,
egy száj majd idézi, amit feledtél!

Az első lélegzetem után már a Te neved mondtam.
Még nem tudni mit, de már akkor tudtam.
S, most állj nyugodtan fel,
és bátran gyere csak el a hunyó fától,
mert mától csak játszunk a betűkkel,
és egyszerre megyünk el!
Mindig egyszerre megyünk el.

S ha kell, hát szólj csak rám, ha félnék!
Etezz magadból, ha éheznék!
Nyisd most résre a szád,
hisz' ég minden híd!
A szám majd megadja, amit kerestél...

Szólj csak rám, ó...
Nyisd most résre a szád,
Etezz magadból, ha éheznék!

Fél százalék

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Cserélnénk magunkkal c. album)

Figyelem már rég, Ön olyan fenséges,
még biztos sosem hibázott.
Még Ön is azzal jön, hogy nekem a legkönnyebb,
pedig rossz évet zárok.
Akit nem szeretünk, azt magunkkal,
akit meg nagyon, azzal magunkat bántjuk...
de mit tehetnénk?!
Az a fél százalék, aki kivétel, nem közöttünk jár!

Hát, jobb, ha Ön is mértékkal marasztal,
és hazaküld a hajnali vonattal.
Maradjon e pár óra olyan szép,
amilyennek látni akarom!

A jóhiszeműség véget nálam ér.
Kiváltképp azzal vigyázok,
akit nagyon megkedvelhetnék!
Elnézést, kiszállok! További jó mulatást!
Ha szenvedek majd, hát nem érdekel,
legyen inkább Önért mint Öntől!
Akit énbelém lát, csak az a fél százalék,
akit végül úgyis mindenki bánt!

Hát, jobb, ha Ön is mértékkal marasztal,

...

Maradjon e pár óra olyan szép,
amilyennek látni se bírom, nézze, nézze, nézze!

Ha így állunk, arra

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Cserélnénk magunkkal c. album)

Minden csak újabb hely, újabb ürügy
még egy násztáncra, hát sóhajts, feküdj!
Nincs, csak egy fajta fiú, egy fajta lány.
Én meg ingyen szajhád leszek, csak tömd be a szám!
Párja vesztett, toll híjas holló vagyok.
Ahol a legtöbbet adod, mindjárt halj is meg ott!
Előbb se, meg aztán se ismerjelek,
és szűnjön meg a világ, ha végleg
kilélegeztelek! Kilélegeztelek...

Tépj szét, nem baj ha gyűlölsz,
a pénzedért megteheted!
Szidj még, nem gond, ha ütsz is,
ez többeket édig emelt!
Karmolj! Igazi szenteket
úgysem a Föld delegál!
A lényeg, ha van esze, bújjik,
a Menny, bent, meg úgyis megvár! Úgyis megvár...

Egyszer majd annyit iszom amennyit öregszem,
de most még annyit öregszem, amennyit iszom.
A szívem jobban mutat benned, mint bárkiben.
A legszebb ünneplőm Te légy a végső napon!
Milyen furcsa az igazság, itt a felhők alatt!
Ha beszélsz róla, vagy hallgatsz, mindegy,
ugyanúgy bánthanak.
Csinálják csak, a fény mindig sötétből fogan!
Nem az én időmből megy el,
mert nekem soha sem volt olyan! Soha sem volt olyan!

Indigó utca

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Cserélnénk magunkkal c. album)

Mit vár, ki vadászként a vadnak drukkol?
Az éhség, szereplőből mesélővé váltja.

Elférsz, de a szíved vágd ki, csak helyet foglal!
A freskón, az a srác is elbukott,
pedig csak otthont akart.
Mondta, bármeddig tart,
Ő keresi, megtalálja, bölcső s a sír között.

- Ez a játék régi hecc! Tudod, sosem haza születesz – mondta erre az Ég királya –
ez az enyéim kiváltsága.

Nincs baj, csak, hogy a változóba örököt hoznál.
A kábultat nem tudod,
a tisztát, meg nem kell, hogy megmentsd!

Elférsz, de a szíved vágd ki, csak helyet foglal!
A freskón, az a srác is elbukott,
pedig csak otthont akart.
Mondta, bármeddig tart,
Ő keresi, megtalálja, jászol, s kereszt között.

- Ez a játék régi hecc! Tudod, sosem haza születesz – mondta erre az Ég királya –
ez az enyéim kiváltsága.

Javallat

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Cserélnénk magunkkal c. album)

Ez a tisztaság, bizony nagyon szép,
csak hogyha megengeded,
én az utolsó percben kezdem,
mert nem csak szép, de a legmagányosabb is!
Felnézhetsz, vége van!
Ne félj, megtartom magam;
olyan szennyestek, hogy az Neked is jó!
Önként adtam pár részem,
nehogy elvegyék tőlem.
A meghagyott azt kéri, Te légy a hóhér.

Valami fénytől védett, száraz, hűvös helyen,
vedd majd a szíved mellé fáradt jobbik felem!
Szalajtok csöppet, sajnálom,
hogy nincsen pénzem, nevem.
Tudod, kettőnk is kevés arra,
hogy ahhoz elég romlott legyen.
Hát, lettem virág, csak szép csendesen,
és csak a pillád mögüli fény kell nekem.

Valami fénytől védett, száraz, hűvös helyen,
vedd majd a szíved mellé fáradt jobbik felem!
Szalajtok csöppet, sajnálom,
hogy nincsen pénzem, nevem.
Tudod, kettőnk is kevés arra,
hogy ahhoz elég romlott legyen.
Hát, lettem virág, csak szép csendesen,
és csak a pillád mögüli fény kell nekem.
Valaki meg kell, szüljön.
Valaki meg kell, tartson.
Kell, hogy vigasztaljam,
kell, hogy vigasztaljon...
és, ha valaki fel kell, adjon,
ha valaki meg kell, csaljon,

azt is Tőled kérem!
Csakis Tőled várom!

Kapusnak is kell lenni

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Cserélnénk magunkkal c. album)

Figyelj, nekem „Free” Derry-ben működött nagyapám, mint "tűzszerész"!
Szegény, sokan mondták neki, hogy ne vigyen haza melót!
Kis híján, kráter vagyok.
Nálunk nincs túlóra, csak egyszer feszülünk rá,
hisz' nincs kétség.
Az az édes bűn, amit sokszor, újra ismételünk, szegény,
olyan unalmassá lesz, mint egy erény...
de kell a zsé, hogy mindig tarthass magadnál
óvszert, zöldet, pár konzumhölgyet,
s valami tölgyfa hordóból nyert indítót.
Hogy pénz lesz, vagy élet, a Te hangod mélyebb,
úgyhogy Te mondd majd, és nyélben lesz a bolt!
Aztán veszünk majd az arcunknak szabót.
Óh, bérelhetsz a Marsig felvonót.

Hé, tudod, részegen csináltam jogsit, tesó,
ezért élek még.
Ne félj, én az ajtón kívül várok, míg töltöd a lét, és jár a gép!
Óh, nálunk nincs rizikó, mert csak egyszer feszülünk rá,
és amúgy is,
Az az édes bűn, amit sokszor, újra ismételünk, szegény,
olyan unalmassá lesz, mint egy erény...
de kell a zsé, hogy mindig tarthass magadnál
óvszert, zöldet, pár konzumhölgyet,
s valami tölgyfa hordóból nyert indítót.
Hogy pénz lesz, vagy élet, a Te hangod mélyebb,
úgyhogy Te mondd majd, és nyélben lesz a bolt!
Aztán veszünk majd az arcunknak szabót.
Óh, bérelhetsz a Marsig felvonót.

Mutass fel engem

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Cserélnénk magunkkal c. album)

Még várom, talán Te megmondod,
hogymi vethet véget a végnek.
Ugyan, ki tilthat ki belőled,
ha Te már beengedtél?!

Újból inni járulok hozzád,

de mindig jobban szomjazom.
A sorsot áldom, amiért
nem vagy itt, hogy nélküled láss!

Már nem kell újabb nap!
Elég csak még egy percnyi békeesség!
Egy szellő átfúj majd beléd,
ha a lelkem szenderülni tért.

Most mondanám: küldj a számláért!
Volt egy élet, pár sör, meg egy perc.
Könnyel fizetnék, de ami visszajár,
velem a földnek add át!

De most még tarts, és mutass fel engem!
Végy magadba, meg sose szülj!
A szemed mélyén, a tükrökön át
saját lelkedként láss!

Már nem kell újabb nap!
Elég csak még egy percnyi békeesség!
Egy eső átmos majd beléd,
ha a lelkünk szenderülni tért.

Nincsen válasz, nincs „miért”.
Edd a testet, és idd a vért!
Nincs más Föld és nincs más Ég
Csak egy csók az üdvösség!

Örökké nem eshet

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Cserélnénk magunkkal c. album)

Az erőszak után mindig csönd van.
Magadban ölsz először, azután odakint
minden szépen a fejedre nő,
ha kicsikét rosszul csinálsz valamit.

Veled sincs másképp,
mert ott, ahol tűz ég, sajnos
mindig kell, hogy füst is legyen!
Felnöttem, hisz' már értem:
nem kell kérnem se,
a golyót ingyen osztják,
Neked is, nekem is, így hát...
én már ma felvágom a tortám.
Miért kérdeznék? Csendben írok alá.
Itt már győzött egyszer a jószág,
Így mostanába' nem fog,
Ezt tudod Te is, ahogy én.

Ma jó, ha távol vagyunk a széptől.

S ez minél műbb, annál faszább.
Divatos, praktikus, egyszer használatos...
Te is eldobható leszel, hogyha
elhiszed ezt a sok szart!

Ha felnőttél, biztos látod,
nem kell kérned sem,
a zubbonyt ingyen osztják,
Neked is, nekem is, így hát
jobb, ha ma felvágod a tortád!
Miért kérdeznél, ha a tankönyvben is ez áll?!
Még a gyerekeink is ezt látják!
De talán lesz még kék az ég, és zöld a fű,
hisz' nem eshet örökké....
ilyen eső.

A vér olcsó festék,
Nincs már párbeszéd, csak lárma.
Kurva lárma!
Nincs „dicsértessék”.
Az elnök is a dealer-t várja...
meg a püspök lánya!

Provisorium (Háromperces szerelmes)

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Cserélnénk magunkkal c. album)

Már nincs ösvény belém.
Ó, az ajtóm kilincsén
egy tolvaj-tenyér van,
pedig mindent oda'dtam.
Az Úr, Ó a ludas mindenért,
mert mindig önmagához mért.
Ha a májához, ittam,
ha a szívéhez, sírtam valakiért.

Ha majd télbe ájulsz, mint az útszéli fák,
csakis állva, és büszkén csináld!
Azt a néhány kis ráncot, amit én tehettem Rád,
addig ne szégyell!d!
Tőlük lettél pont ilyen szép.

Most menj! Érttem ne aggódj, Nővér!
Az erény olyan világot kér,
miben nincsen rá szükség,
hol nincs bűn, se szentség.
Így jó! Egy pillét gyertyaláng is hív.
Kell, hogy megkopjon a szív
a hozzád közeli részén,
amint hajlong a változás előtt!

Ha majd télbe ájulsz, mint az útszéli fák,
Te is állva és büszkén csináld!
Azt a néhány kis ráncot, hogy én tehettem Rád,
nagyon köszönöm!
Tőlük lettél pont ilyen szép!

Nézd, az arany-búza ölen ring a szél!
Szebb időkről regél.
Te csak bízz, ne a gondokkal törődj!
A tolmácsa légy, de ebben más lehet társad!
Ne bánd, mert én nem vagyok házad,
csak egy híd!
Épp, hogy több legyél nálam,
azért szóltam pár szót, és tudod,
megtiszteltetés volt.

Szeva, Föld

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Cserélnénk magunkkal c. album)

Kösz', hogy gonosz vagy!
Ezzel nyílt egy újabb ablak

a saját zaftos, mocskos,
finom céloom felé!
Csodás-kis kert épül most
a bizonyos "semmi ágán"!
Fizetni majd később kell,
mikor nem lesz már miből.

Lehull a melledről ez a
közösen használt testem.
Úgy látod, hogy elveszítesz,
pedig nem is voltam a tiéd!

Megbocsájt a vörös lomb, s az októberi szél.
Talán igaz táncra hív, azt hadd járjam el én!
Csakúgy mindenki nélkül!
Ajándék, hogy Te voltál,
ki a szerelmével rég, a létbe segített!
Vessző vagyok, s Te vagy az íj,
de vár egy valós cél! Csak lőj,
s én majd intek a csendből!

Te sem lennél az, aki vagy,
hogyha nem véted el pont százszor!
Kijár a szenny is a sok tilos meg muszáj után!

De most lehull a melledről
ez a közösen használt testem!
De soha nem feledem, ki voltál.
Úgy tűnik, hogy elveszítesz,
pedig sosem voltam a tiéd!
Örök várandós marad a szívem.

Jó társ voltál a show-ban!
Légy jó úgyis, ha csend van, és senki se' lát!

Lőj végre! Ráncot keresve,
arcunkra ül most az este.
Halkan, hisz' jobb társ a szív a szónál.
Lőj már! Nem létezik törvény!
A tinta tisztább a vérnél!
Az ész sem számít, hisz' megtagad, vagy elfelejt!

Úgyis ugyanúgy lehúz a Föld, és
éppúgy fenntart a Menny.
Úgyis ugyanúgy lenyom a Menny, és
éppúgy fenntart a Föld.

Szívrák

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Cserélnénk magunkkal c. album)

Sokan halnak még azért, mert tudják,
sokan halnak még, amiért nem.
Azt, hogy bárkiből lehet szélsőséges,
de csak a feléből törvényesen.

Az állam feláldoz majd mindent érted.
Már az első körben mindjárt Téged is.
Vigyázz, tíz óránál megnyílt egy kis Menny!
Az őrződ néz, hát nagy vigyorral szopj tovább!

Aki fázni kezd, már embert is éget.
Irat van, de az ország sehol nincs.
Félsz, az legalább élet közeli élmény.
Mázsáért veszed grammját, s egy szavad sincs.

Az állam feláldoz majd mindent érted.
Már az első körben mindjárt Téged is.
Vigyázz, tíz óránál megnyílt egy kis Menny!
Az őrződ néz, hát nagy vigyorral nyalj tovább!

*Időjárás! Emberhús fölött hangzik most a " légy vendégünk",
hisz jobb a vér íze, ha szent névvel írjuk alá a számlát!
Két baz'meg közt egy szeretleket mondva,
A szökőnapon születettek bájával hívom fel*

*kedves figyelmüket , hogy cefet egy idő várható,
e Bulgakov féle, "gyümölcsöző rendetlenség" honi megszgyéjén!
Öltözzenek rétegesen!
A magasabb régiókban mozgó meg körültekintően vezessenek,
hisz' mindenki tudja, hogy a szájukban vérzik a kenyér!*

Szülőtlentítő

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Cserélnénk magunkkal c. album)

Ez a lány az igaz társam rég.
Nem tudom hol cseszték el, hogy ilyen lett,
de örök hálám ezért!
Nyíló kertemül veszem,
fát vetek belé és majd öntözi a szívem.

Másom nincs, csak az életem,
egy kócos senki vagyok...
hogy szeretnének, én nem hiszem,
a létükből így kimaradok!

Úgysem lesz több, csak pár év,
de addig hadd higgyek benne,
ahogy a többi erre ítél!
Kézcsók! Az utam sose keresztezzék!

Próbálkozni is kár,
az első mozdulatra lőnék!
Az első mozdulatra lőnék.

Ha tiltanának, biztos más húsába is
egymást marnánk.
Jó sok évig vártunk,
így hát, többet nem fontolgatnánk.

Törvénymentes hét

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Cserélnénk magunkkal c. album)

Te csak nézz nyugodtan, hagyd, majd látok én!
A terepszín itt szürke, zöld a lélek, és sárga a vér.
Hidd csak el, hogy örökké élsz, mindig gyerek leszel!
Ha valaki tudja az igazságot, kérd meg, ne mondja el!

Talán a benső kerted árnyas részében,
mikor a margaréta ágyban széltében
elhemperegőzünk majd Te és én,
felhők közt fogócskázhatnék üt belém,
és kerek szemmel mondom neked majd:

Egyél, ez itt az én testem,
talán egy percig még!

A legalja' bűnöm az volna,
ha kegyelmet kérnék.
Most eljár a szívem, sajnálom,
de megér fél misét,
hát nyakamba, nővér!
Ránk fér már egy törvénymentes hét!

Bármit mondasz, magadról beszélsz.
Uralkodsz és elítélsz még úgy is, ha dicsérsz.
Bárki szól, csak részizagságokról szónokol.
Tudod, a pokolban bírónak lenni,
hát az is csak pokol.

Gyere a titkos kerted árnyas részébe!
Ott a szellőrózsás ágyat széltébe',
Szétszerelmeskedjük Te és én!
Benyalhat majd minden féltős élőlény!

Bogár

(Török-Zselenszky Tamás - Antibeutycum Rare Pack)

„Katinka” szállj el,
az életed múltó árny csak.
Mandula nyílik szádon,
virág illat, meg fény.
Lázadó szándék, áradó vágy.
Együtt alszunk az éggel.
Ahogy én rajtam fekszel,
úgy írom a versem most rád.

Jéghártyás tócsákba lépek.
Az arcomat rajzolja a szél és a hó.
A harcom az úttal vívom,
hogyan elérjek hozzád,
hogyan elérjek hozzád,
hozzád, hol nyugalmam hozzád
tündöklő, kedves angyalok.
Ó, a szemük szemedben felragyog.
Szemük szemedben.
Felragyog szemük szemedben.

Jéghártyás tócsákba lépek.
Az arcomat rajzolja a szél és a hó.
A harcom az úttal vívom,
hogyan elérjek hozzád,
hogyan elérjek hozzád,
hogyan elérjek hozzád..”Katinka” hozzád.

Bombay

(Török-Zselenszky Tamás /The Passage zenekar - Antibeutycum Rare Pack)

Pár órányira Bombay-től,
csak egy konzervből meg egy szekrényből
lopott fényképről tudom most is azt,
hogy a földön járok és, hogy támpont nélkül.
bontok egy újabb sört,
szád' idéző az íz.

Kabátban nagy a fülleltség,
ha nincs fönt úgy meg fázom.
Mégse bánom, jó hogy így történt.
Ha benned nincs,
hát úgy kívül nem lelsz otthont.
Bárki harcolt nyugalomért,
meghasonult, tönkrement.

A legbenső rádióm, már gyermekibb nyelven szól egy igazi országról és egy új aranykorról.
A szívem a szólistám, s még nem volt a legjobb szám.
Nincsen ágyam, nincs TV-m,
a világot miért öntözném?

Pár órányira Bombay-től,
csak egy konzervből meg egy szekrényből
lopott fényképről tudom most is azt,
hogy a földön járok és, hogy támpont nélkül.
bontok egy újabb sört,
szád' idéző az íz.

Csókolj fel innen

(Török-Zselenszky Tamás - Antibeutycum Rare Pack)

Nincs viszály.
Nyugodt körülöttem minden szem,
az összes szürkülettől óvott szív.
Néma száj, csókolj fel innen,
az út sarából az Ég, ha hív.

Itt van a végtelen, a mindenben lapuló éj.
Megtalálom az utamat hozzád, ne félj!
Az összes álmom a földön is túl vezet engem,
ez tény, a Mennyország minket is vár.
Ott majd megtalálod a nyugalmat bennem.
Lelked a lelkemben, télben a nyár.
Bent a fényben majd elfogad minket a szél,
az Isten vigyáz ott ránk.

Fenn a fákon a szél lassan újra kel majd,
újra táncol a fény a lombok között.
Órült csillagos éj, most ismét meghal,
könnyű bánat zenél, most sem jöttél el.

Nincs vizály,
nyugodt körülöttem minden szem,
az összes szürkülettel óvott szív.
Néma száj, gyere, csókolj fel innen,
az út sarából az Ég, ha hív.

Fenn a fákon a szél

...

könnyű bánat zenél, most sem jöttél el.

Egy másik füzetből

(Török-Zselenszky Tamás - kiadatlan)

Hogy, hogy' kell élni,
csak akkor tudom meg,
ha már régen túl leszek rajta.,
de a föld alól nehezen fog menni
a szerelem.
Figyelem,
ha már a szív is zárul
az a végállomás.
Ott az ördög sem szól többet.

Ásíts,
Ne változz s ne tanulj semmiből!
Ne várd!
Úgyis meglesz: itt az erkölcs és a bűn szolgája,
s a törvény is pénzből van.
Ó, már nincs is világ...
de az ártó szándék
csak testet pusztít.
Kit ember bánt még,
azt egy Isten rejti el
s ha senkinek sem kell,
majd megéri az Ég.

Én csak a szívem, no meg a szemem
rendezője vagyok,
így hát, hiába ugrálnék a bölcsek előtt.
Jó dolgunkban káromkodunk.
Az ízlés, az igazság még nem látták egymást.
Mondják, ugyanúgy kezdtük mind,
ami nem is baj,
de a vég is
mindenkiért ugyanúgy jön el.
Ne szólj,
úgy sincs sehol már egy jó ember sem!
Félünk, s az önzésben
szétég a lelkünk...
de az ártó szándék

csak testet pusztít.
Kit ember bánt még,
azt egy Isten rejti el
s ha senkinek sem kell,
majd megéri az Ég.

Elcserélem a világot

(Török-Zselenszky Tamás - Antibeautycum Rare Pack)

Nem is vagyok, így szólogatnod kár!
Senki nincs most itt bent.
Kint, a Földön még hullni próbál rám a hűvös víz,
ó, de más néven hív már a szél!
Kő alá bújó, lágy hangú Halál!
Táncod járd el velem! Ennyi épp elég!
A villanypásztor lényegű rendszer elől
rejts most szárnyad alá!
A fontosságomat átnyújtom, s Te végre kidobod!

Áruló leszek, mert az Isten jól fizet.
Itt hagyom Neked, őrjítsen Téged ez a hülye kor!

Véreből fest majd bánat-szivárványt,
villámjával, a szó.
Úgyis elbukunk, mert bölcsességünk szemétre való!
Látod, én sem beszélek már!
Csak járok köztetek, de némán osztom szét, még amim van.

Áruló leszek, mert az Isten jól fizet.
Itt hagyom Neked, őrjítsen Téged ez a hülye kor!

A Mennynek dolgozom, s a bérem a kívülállóság.
Nincs hazám, s így nincs király, sem csendőrség,
Sem szolgaság! Én sem vagyok...

Csak járok köztetek, de némán osztom szét, még amim van.

Hadd tegyek úgy

(Török-Zselenszky Tamás - Antibeautycum Rare Pack)

Sok évig nem szabadna verset írni
azon a nyelven, 'min volt,
hogy szitkozódtam már.
Így, miként tudnám elárulni,
hisz' a bűnöm száz,
hogy szádért koldul a szám.

Ez a tűz csak tűztől nyugszik.
Próbáld meg, ha rejtéd felég ez a föld.
Ha az bont törvényt, csak legyenek szükség!
Ha nem visz a szél vagy a víz,
majd szép sóhajod röptet!
Tudom, az utolsó ősz is eljön majd,
mégis hadd tegyek úgy,
mintha nem tudnám!

Lassan elfárad minden a semmitől,
a jövő is a romlás ágyába dől.
Újabban bor kell, hogy józan legyenek,
én már csak a kínzó szádban hiszek,
amitől kínzó szájú leszek én is.
Könnyünk tisztán visszaissza
a mélység itt bent,
lelkünk felszívja az ég.
Légy a létem édes titka,
ha szenvednem kell,
inkább tőled, mint érted legyen!
Legyen, legyen...
hogy a világnak vége legyen,
csak annyi kell, hogy velem légy!
Te teremts újra óvó szívvel,
mert a kéz ide már nem elég!
Adj a szemembe fényedből!
Tudom, az utolsó ősz is eljön majd,
mégis hadd tegyek úgy,
mintha nem tudnám!

Neked még átnyújtom magam,
hogy Te ébressz fel, ha vége van.
S ha tényleg összedől ez a hely,
hát, legalább benned alszom el!
Legalább benned alszom el!
Bennem alszol el.

Két váll, ilyesmi

(Török-Zselenszky Tamás - kiadatlan)

Sosem voltál tizenéves még,
Öregségre szültek, s épp elég
borzalmat láttál.

Mikor Te már letről jöttél,
én még a küszöbnél álltam,

és épphogy kezdtem jobb szemmel nézni,
ami eljött úgylis, azt hagytam eljönni.

Ott végzi minden, ahol kezdte rég:
egy elbaszott percben,
de addig az Ördög is keresi az Istenét.
Mindegy, hol járunk,
nem többért cipel a sorsunk,
csak hogy megtanuljunk szívből vétkezni.
Az égő máglyán szépre gondolni.
S, ha a károgás már nem segít,
a félsz majd biztos megtanít
szarban-húgyban jóról álmodni.
Könnyel vérezni,
vérrel könnyezni.

Most te menj, Penelopé

(Török-Zselenszky Tamás - Antibeutycum Rare Pack)

Menj, hogy megtudd,
itt minden mindig ugyanaz,
ha csak mondom is, igaz...
de úgysem hinnéd,
mert hinni a léthez nem elég.
Itt semmi sem a miénk,
és a szó, hát az is hasztalan,
mert úgysem érti senki.
Tudod, kerget a vég,
és az a bizonyosság,
ami csak most van,
csak ott lesz elég,
ahol késő lesz tudni.

Igen bosszantó kis törvény ez,
de nincsen más út Isten szívéhez.
Velünk várandós e szív,
kisgyerekként élni hív,
szakajtsd gyorsan meg,
s Te légy a róla rám esett kő!

A november ibolyái

(Török-Zselenszky Tamás - kiadatlan)

Hagymában levél, levélben hagyma.
Az én mérgemet én keverem!
Elhagyom szokásaim, fontosságom illan,
éneklésbe alélok be.
S, az erő eljön, teljes ősmosollyal,
így lényem önmagába láthat...
de mit számít, hogy mi látszik?!
Még, ha az is látszik esetleg,
hogy önmagába láthat?!

A valóságról azok tudnak csak,
akik virágzásra váltják,
ezt a kevés meleget.

Hant vagyok, sár szagú.
Bódító szántás illat az idegennek.
Ki mindenkor itt lép,
csak öregségemet szemlélni szökik be
mohos vázám mögé,
és mindig úgy jön, fájós fél mosollyal,
mint aki utoljára láthat...
de, mit számít, hogy mi látszik?!
Még ha az is látszik esetleg,
hogy utoljára láthat?!

A sorok között

(Török-Zselenszky Tamás - The Passage zenekar, Antibeutycum Rare Pack)

Az élet egymásban ismétél minket,
testünkben kísért, testünkben kísért...
de, mindig hagy egy kis rést a mintán,
nehogy a rabunkká legyen.

Ha vén szöttesbe szó,
vagy épp fölé rendel,
pont úgy fáj.
Ez a perc sem sejtethi még,
hogy honnan fogunk
torkunk szorultán lenézni rá.

Jó hogy két ember miatt,
aki olvas a sorok között,
még nem éri meg betiltani egy könyvet.
Jó, hogy két ember miatt
állhat a Föld, az Ég, a könyv,
és tőlük élhet még
most is mindaz, aki betiltaná.

A halál birkák gyanánt minket számol
alvás előtt, alvás előtt...
de Ő is hagy egy kis rést a mintán,
nehogy a rabunkká legyen..
de, ha vén szöttesbe szó,
vagy épp fölé rendel,
pont úgy fáj.
Ez a perc sem sejtethi még,
hogy honnan fogunk
torkunk szorultán lenézni rá.

Szénné vált ölelés

(Török-Zselenszky Tamás / Majdnem - kiadatlan)

Ma éjjel bennem talált megnyugvást a csend.
Érzem szíved, hallom, dobbanások élnek odabent.
Ez már nem az a vágy, nem az a hajsímító,
remegő, alkonyi, ébredő galambszó.
Barackvirág, a Napban: szénné vált ölelés.

Örök magányból, messze szökött az éj,
Hazád testét marja a nyomorult szenvedély.
Talán lehetett volna másképp, olyan közelinek tűnt a vágy,
de már látom, minek van vége, mit nyelt el a mocsár.

Én találtam mentsvára, él az Isten báránya.
Én találtam mentsvára, él az Isten báránya.

Foszló kék az ég, bennem válaszolatlanul kérdez a Föld.
Minden szó sorsomtól oly' független és elgyötört.

Foszló kék az ég, bennem válaszolatlanul kérdez a Föld.
Minden szó sorsomtól oly' független és elgyötört.

Téged is magammal

(Török-Zselenszky Tamás - Antibeutycum Rare Pack)

Egy jó mérge a szádon át nem hat, csak hogyha vérbe kerül...
és tévedsz, hogyha azt hiszed, pont rajtad könyörül
ez a rohadt világ, ahol még egy pápa sem teheti szóvá...
azt, hogy a császárok hogy lövik szarrá
bennünk az ígéret szent helyét.

Miért szóljak, ki figyel?
Mért ne ronthatnánk el?
S ha már elcsesszük, csak csesszük kurvára el, úgy kell!

Ha megtehetném, én gyermekké tenném magam.
Üvölnék, Te meg ütnél, hogy abbahagyjam.
Ha megtehetném, én gyermekké tenném magam.
Üvölnék, s Te ütnél, hogy abbahagyjam.

S akkor jönne egy indián, mérgezett ajkú lány,
és az utolsó táncom a nyelvemmel eltáncolnám.

Ha bátor leszel, hollóra ülhetsz velem.
Átesünk majd, és félistenné leszünk, szívem.
Ó, megöllek én, téged is magammal,
Halál-apó, lendíts a karoddal!
Rohadjon el ez a kibaszott, önző világ!

Telik még

(Török-Zselenszky Tamás - The Passage zenekar, Antibeutycum Rare Pack)

Nekem ilyenből, már egy is elég,
hogy ne legyek józan.
No, de nem is ez aggaszt,
hogy ezért nem értesz majd.

A szüleid drámái egész jól állnak rajtam.
Ahogy sűrít, meg szív az ész,
az lélekbe mar.

Bár, dolgozom rajtad pár éve
iskola mellett,
Te a landolásért szállsz
s, ez csak neked jó.

Én a csillagokkal tartok,
így könnyebben veszek búcsút...
hogy a nem nyert számsoraiddal
már ne éj el.

Ahol én élek, lehet hátország,
de van egy nagy kincstár,
és nagy békesség.
Ahogy én élek, lehet bátorság,
s tudom, ára van.
Ne félts, telik még!

Amit teszel, olyan csúnya,
hogy az már majdhogynem vonzó.
Pedig, csak leugrottál nem is löktek el.

Ha gond van, elérsz majd
pár nagy mell alakú felhőn.
Gondolom, kitalálsz,
ismerős ez a ház,
Befelé már többször vonszoltál.

Tollsikoly

(Török-Zselenszky Tamás - The Masturbation Spaceship zenekar, Antibeutycum Rare Pack)

Olyan zsúfolt a térkép,
s a tévedések, ott tobzódnak
a sok betű alatt.
A szívünk helyén már csak szó van,
és a tompultság él minden szóban.

A sztárok csak bábok,
a Tv-től hányók
csak nézik, hogy fenn ragyog
"DJ-Hogyismondjam".

Gyújts jó nagy tüzet,
addig, míg a lelked ki nem ég!

Mikor a szomorúság, mint évszak,
így rám tör,
Papírból vágott énem a sárba ejtem el.
Hogyha hatnának rám az eszmék,
én is lövészárkokban hinnék.

Földet nem szántok,
koldust nem szánok,
de papként sem áldom,
ki rajtuk elnököl.

Gyújts jó nagy tüzet,
addig, míg a lelked ki nem ég!
Végy másik szemet,
vagy, Isten áldjon,
engem többé nem látsz!

Isten áldjon....

Mikor a szomorúság, mint évszak
így rám tör,
trágyából meggyúrt énembe
kis csendet rejtek el.

Végtelen tél

(Ifj. Bodó Gyula / Török-Zselenszky Tamás / Antibeutycum Rare Pack)

Én nem megyek, mondta,
de Ti csak menjetek,
s az ajtó előtt behúzta még a függönyöket.

A fényképét meggyújtotta,
hogy valami fény legyen,
aztán szólt még,

vagy tán mégsem.

Elkezdte dűnnyögni halkan, nem ezt akartam,
nem is vagyok, így hát hogy is zavarhatlak Téged?
Minden vétked elviszem innen.

Hülye függetlenség, és szar tető,
amit ácsolsz nekem, pedig nincs is eső.
Én meg a szemedről veszem a könnyeimet.
Hazudj tovább, milyen jó most neked!

Hisz' itt vagy Te, itt vagyok én,
és lesz még tavasz, amit ígérgettél.
Itt vagy Te, itt vagyok én,
de ez csak végtelen tél.

S most én kezdtem dűnnyögni halkan, nem ezt akartam,
nem is vagyok, így hát hogy is zavarhatlak Téged?
Minden vétked elviszem innen.

A bársony alatt

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Eleven Hold c. album)

Nincs válasz a kérdésekre
a zaklató bókók növekvő súlya alatt.
Túl mély, ami vár!
Ecset nélkül fess,
csak úgy kézzel,
hogy vidám maradj!
Élet ez,
csak a tegnapi Isten szobra törött!
Az idő elszáll.
Ez a kor temető!

Ha csak tévében ég a tűz,
ha csak fényképen kék a tó,
és nincs mellettem társ-simogató...
ha érintésért lázong,
és csak érted szomjas a bőr...
veled együtt lennék távol mindentől!

Áldás, lázas sebre a jég -
mint csókod éjjel a bársony alatt!
Új szürkület indul,
mozdul az est,
hagyom újra, hogy szeresd magad!
Lélegezz,
mert a tegnapi Isten szobra fölött
az idő elszállt!
Ez a kor temető!

Érints bátran, hisz szólt már az Ég,
hogy tündérszárnyat fon majd körénk!

A fák istenéhez (M.S. emlékére)

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Eleven Hold c. album)

Többé nem hajlok meg!
Hinták súlyának nem engedek!
Kés nem rajzolhat szíveket!
Lássák meg valódi szívemet!

Ha tűz, vagy jég nevet,
Ha tűző Nap néz, s a halál szeret,
ugye hazahívsz, ó?
Hazavársz ó?
Otthon majd jó lesz Veled!

A fű, vagy akár a fák...
láthatják azt, amit senki se lát!
Szél által simított test vagyunk,
csakúgy, mint bármelyik virág!

Nézz rám, gyógyíts meg!
Mentsd át hozzád görcs életemet!
Vedd el tőlem a bűnt!
Fagyos hónapok tűnjenek el,
dobd rám égő gyufád, Isten!

Égő ágak közt táncol a ború,
egy újabb megfáradt lélek megy el!
A börtön-test után megmaradt hamut
a börtön-világok nyeli el!

Irgalom fénye, Te Szabadító!
Jó már, hogy vége, mert csak nálad jó!
Tudom, hogy jó... csak nálad jó!
Mentsél át hozzád, Te Szabadító!

Az a néhány tegnapi perc

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Eleven Hold c. album)

Nem tudni, miért van
Az, hogy egy poros könyv
Nálam is többet tud rólam,
Feledés, merengő okfejtés...

Vajon hol lehet az a tücsök, ami a
Fejemben csippan?
Ha nálam éjszakázol, plédként
Engem használj, ha fázol!
S ha sírsz, az én saját csendem felel,
És egy újabb rossz nap jön el.
A múlt már nem érdekel! -
Rég volt, s most ismét jó lenne az a
Néhány tegnapi perc!

Most vagyok angyal... szép
Öregesen, tisztán, ezért
Most ölelj, most lopózz be hozzám:
Mert elfog a félelem,
Csak úgy elhaladsz mellettem,
És évek múlva majd nézünk bután,
Hogy miért így volt,
És égő folt
Lesz ez a perc,
Ha nem szeretkezzük el,
Csodás élet törlődik el, hát
Miért ne intézzük el, hogy láthassuk
Évek múltán, mi volt?!

Mert az, aki volt már fent,
Az tudja, mit jelent
A tiszta égbolt!
Osszuk meg egymással a fényt,
A lelki szépet, s a testi kéjt!
S a végén érezhetjük, hogy szép volt!

S ha sírsz, az én saját csendem felel,
És egy egész más nap jön el,
A múlt már nem érdekel! -
Rég volt, s most ismét jól jönne az a
Néhány tegnapi perc!

Bölcső

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Eleven Hold c. album)

Újabb lét,
újabb vágyként vonzó bölcső kiált.
Mélyalvó lélek-virág!
Vár az új anyád, billenő ágy!

Ismét óra indul.
Gyermekkornyi öröm, bosszúság.
Ki ébreszti föl hited?!
Ki ad majd Neked szemet:
az éjszakákon át
kihez mormold imád.
Éjjel válassz, és

hajnalban szökj meg
múltad elől, ne várj!
Mit nem látsz még, lásd meg!
Hozz fel mélyebbről tudást!

Felnevel a sok szó meg kéz,
vagy tudom is én!
Vadászunk a jóra,
de pont nem hozzuk szóba
azt, hogy bennünk minden ág,
rét és minden tó,
hogyan lesz új világ,
ha lelkünk válik jóvá!
Éjjel válassz, és
hajnalban szökj meg
múltad elől, ne várj!
Mit nem látsz még, lásd meg!
Hozz fel mélyebbről tudást!

Zárd be gyorsan a földre húzó méh ajtaját,
engedd inkább a fehér fényt, hogy Ő hasson át!
Zárd be gyorsan a földre húzó méh ajtaját,
engedd inkább a fehér fényt, hogy Ő hasson át!

Egy meg nem született gyermekhez

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Eleven Hold c. album)

Nyelvem érzi a sót,
lombod szeretem, hántom kérgedet.
Majdnem szerelem volt...
az ilyen majdnem-dolgoktól szar az életem.

Hó van, mégse' fázom,
meglőtt madár-álmom fáj.

Megkegyelmez az Ég,
Aztán rám nyitod szemed fénylő kútját,
Te szenvedő feleség,
én meg ocsmány férj leszek,
ettől intelek!

Miért nevezed boldogságnak?!
Élő ember nem találhatja!

Rejtőzz el!
A földi élet nem rejt szépet!

Bújj el végleg!
Bújj el kérlek!
Bújj el, bújj el!

Próbálj születni!
Halld a szókat, mik megpróbálnak
Földig vezetni!
Fénylő arcod ég már,
itt vagyunk a célnál,
de, rejtőzz el!
Bármit művelsz,
Istent büntetsz!
Bújj el végleg!
Bújj el kérlek!
Bújj el, bújj el!

Ez egy örök szeretkezés!
Egy végtelen szenvedés;
szemét körforgás!
Szerelemből halál,
a szép sem kell már!

Egyperces szerelmes

(Török-Zselenszky Tamás , Azt gondoltam eső esik (népdal részlet) / Eleven Hold - Eleven Hold c. album)

Üvölsük át ezt a nagy teret,
nyaldossa hangunk vágyódó testünket!
Nálad a víz, nálam a szél,
elpusztulhat minden, ha mindez összeér.

Mégis vízért sír a szél,
végre érthetné már valaki!
Egy vérző alkony láthat majd lélegezni
együtt minket szerelemben.

*népdal részlet / "Nyújtsad kezed, várj egy felet!
Várj, míg egy szót szóljak veled!
Nyújtsad kezed keresztesen,
búcsúzzunk el örökösen!*

*Úgy fáj az én gyöngye szívem,
nem t'om tied fáj-e, vagy nem.
Ha a tied úgy tud fájni,
soha nem tudunk megválni."*

Emberek botokkal

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Eleven Hold c. album)

Velem itt van a Hold és kérdi halkán,
minek nekem az a kevés maradék,
ami elfogy holnap, és a szavakért van az a pici rész
az ajkaid közt, amivel mindent ellöpsz,
majd elásol valahová.
az ajkaid közt, amivel mindent ellöpsz,
majd elásol valahová.

Mit ajánlsz, mit csináljak?!
Majd küldök valakit, és ővele várjad, hogy jöjjelek!
Ne szeress többet, mint amit elbírsz!

...Nyögte a fiú a lánynak, hogy
"Vigyázz, mert felzabálnak
a sokat rimázkodó percek!"
Örültem, és vártam,
hogymindenki más is örüljön ennek...
ahogy elvegyülnek az angyalok,
mert ők is csak tojástojó szárnyasok,
Ők is csak tojástojó szárnyasok.

Ők is csak itt vannak,
mert itt kell lenni még egy picit,
hogymegnézzük, ahogy az Istent kergetik botokkal az emberek...
és, már senki sem tudja, hogy kit szeret.
Már senki sem tudja, hogy kit szeret!

Ennyi tudok hozzászólni

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Eleven Hold c. album)

A fotelből nézem csendben
Az épp folyó háborút,
Aztán főzök valamit közben,
Bennem az undor megszorult!
De sonkától és sörtől
Nem lesz értelmes ez a világ,
Szép zene kellene,
Vagy a gyönyörű, gyengéd szád.

Meg kéne értenünk végre,

Ocsmány ez bárhonnán nézve,
Bentről egy hang most azt mondja, figyelj!

Ha fáj nagyon
Ez a földi részegség,
Tudd meg mit kell tenni,
Ha nem tudsz hinni,
És fel sem merül
Valami remény útravalóul,
Ha már élni ítélt az ég,
S ha már meg kell halni,
Hát szépen jöjjön
A vég Te eléd!

Fel kell, hogy nézzünk az égre
Nem ártana tennünk is érte,
A hang itt benn mindig azt mondja, figyelj!

Hetedik ég

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Eleven Hold c. album)

Fürödj velem!
Hagyd, hogy lemossa rólunk a szent víz
a földi ékszereket!
Figyeld, hogy nyomban észreveszed,
milyen könnyen lebegünk
bele a nyugalomba mi ketten!
S, ha villám üt belém,
csak Te lásd az arcom!
Csak Te lásd az arcom!

Jó sírni, és úgy nézni a tested!
Mit akar tőlem a vágy,
meg a sok paplanos ágy?!
Rejtőzzünk el a hét ég mögé!

Fogózz belém, és a szívem vizében ússz!
Ordíts, hadd remegjen a Föld!
Szobádba liliomot vigyél!
A szél majd elkísér,
hagyd a test szavát!
Hisz' a létszomj eltávolít mindentől,
ami túl van rajtunk!
Hidd el, itt ragadhat az ész,
de a lényed egész világ!

A létszomj eltávolít mindentől,
ami túl van rajtunk!
Hidd el, itt ragadhat az ész,
de a lényed egész világ!

A sötétben fáklyát gyújtok én,
vezessen ágyamig,
s abban én, majd mutatom,
hogymint táncot a vég!
Megtudjuk, hol van a hetedik ég!

Hiábavaló

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Eleven Hold c. album)

Van úgy, hogy a szív hiányzik,
van úgy, hogy a fej.
Volt úgy, hogy kopogtam nála,
de ma nem érdekel!

Becsukok minden elérhető ajtót,
számból ne hallja a szót!
Tudom, kereshetném a tökéletes verset,
de nem találnék idevalót!

Ó, de nem is kérte, hogy minden könnye
nagy víz legyen és én a hajó!
"Ó de nem is kértem" – mondta Ő erre –
"hiszen úgyis minden hiábavaló!"

Van úgy, hogy a földön fekszik,
s az ágyra én teszem fel.
Néha rossz vagyok, mint gyermek,
akkor Ő nevel!

Mosolyogj, halvány-égszínű szentem!
Atyai csókkal illet a szám.
Ilyen fénylő bogarú szemről
a könny csak engem illethet ám!

Hóból takaró

(Török-Zselenszky Tamás / Elevenhold - Sehol c. kislemez)

Hópelyhekké válik lassan minden felhő...
Mélyen bent ez a szív,
Most már gyengédebben jár.
Egy ablakból szép dal szól és
Csillagszóró sírja lángját...
Így sír bennem gyermek képpen
Az elbújt boldogság,

Ünnep, mondd, miért félsz tőlem?
Mondd, hová mész?!
Így hajlék nélkül az égi fényből
Juthat-e csöppnyi rész nekem?
Hóból takaró, bánatból sál...
Fagyos könny hull az égből,
Az ünnep ezzel jár - így egyedül.

Néha ráeszmélek,
Hogy kívül nincs karácsony,
Mert a lelkünk az ami örvend
És a lelkünk az ami fáj.
S ha egy ablakból szép dal szól és
Csillagszóró sírja lángját...
Tőlem függ csak, hogy meddig rejtőzik
Még az a "szebb világ"!

Hisz' az ünnep csak úgy szép,
Ha képes vagyok szeretni még.
Mert nincs karácsony, ha magam bezárom
És nem teszem ki eléd!
Szólj, hát ölelés, de hagyj békén, sár!
Fagyos könny, hullj az égből,
De ajándékkal várj!
Rejts most fa alá
Majd bonts ki, végzetem!
Tőlem nincs más ajándék,
Hát vidd az életem!

Hát, vidd az életem.

Majdnem

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Eleven Hold c. album)

Túl sokat akartam, és nem volt még Belőled elég.
Most, itt fekszem a sárban, és látom,
hogy semmi se Tőled szép!
A legszebb bűnöm voltál,
most mégis csendet szüljön,

tűnjön, tűnjön, tovább nem tűröm, hogy
nyugalmat lopjon a kéj!

Az, ami fullaszt úgy, hogy a
testem a sírba leszáll!
Bár, lehet, hogy jobb lesz úgy, mert
a lelkem egy angyalt vár!
Egy igazi angyalt vár.
Az este is hűvös már...
majdnem kár.

Titkok és hajlatok közt megbúvó
gyöngy a szád,
de fekete folt, egy csöpp kis gond az,
hogy mást imád.
A kedvenc bűnöm voltál.
A szennyből fel kell ülnöm!
Égjen, égjen a mocskos képem,
ha egyszer is úzi a vágy!

Az, ami fullaszt úgy, hogy a
testem a sírba leszáll!
Bár lehet, hogy jobb lesz úgy, mert
a lelkem egy angyalt vár!
Egy igazi angyalt vár.
Az este is hűvös már...
majdnem kár.

Majdnem,
ó,
majdnem kár!
Érzem, hogy majdnem jó voltál!
Majdnem.

Még egyszer, utoljára

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Eleven Hold c. album)

Sóhajts,
talán nem lesz több ilyen hajnal!
Most, még nevetsz kócos hajjal,
ma még megvetsz a szavaimért.
Lehet így jó;
lehet kell, hogy megbánd egyszer.
Legalább gyűlölj, de azt őszintén tedd!
Én sem bújok el!

A sors most szerelmet adna!
Ideje szót fogadni.
Nézd, aki többet ígér,
annál biztosan nincs is semmi!

Jól nézz a tükörbe,
és szenvedj még!
Lelkem úgy kíván szeretni,
mint a Tiéd.
Mindenki szorítja a félelmét,
de a könnyebb út visz az örület felé.

Néha
Születik pár koszos levél,
Ami itt bent van,
Néha születik pár koszos levél.
Ami itt van bent
lapról lapra koldul szerelemért.
Kérlek, olvasd el, csodás nő!
Talán nincs már orvosság,
és ha felbontatlanul félredobnád

sírij, mert az utolsó angyalt is elvesztetted!
Sírij, kár volt látnom azt, ami árad belőled.

Jól nézz a tükörbe,
és könnyezz még!
Lelkem úgy kíván ölelni, mint a Tiéd.
Mindenki szorítja a bölcsőjét,
de a könnyebb út csak a hazug virágoké.
Most nézz a szemembe,
mondd, mit vársz még?
Lelkem úgy kíván szeretni, mint a Tiéd.
Mindenki szorítja a félelmét,
de a könnyebb út visz az örület felé.
Nézz a tükörbe!

Sehol

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Eleven Hold c. album)

*A Mennyben számomra nincs hely még,
mer' oda nem elég ilyen kis végzettség!
Bár jó barátom a Főnök rég,
túl alacsony vagyok és távol az ég!*

Még az olaj is mos le némi koszt rólam.
Mehaltál bennem, de én is meghaltam.
Úgy ringok Isten és közted, mint törött hintaló,
egész' belefáradtam már, de így a jó!

Legalább könnyebb lesz így elmennem,
már a legtöbb mindent megnéztem,
és nem boldog soha senki sehol.

A Mennyben számomra nincs hely még,
mer' oda nem elég ilyen kis végzettség!
Bár, jó barátom a Főnök rég,
Túl alacsony vagyok és távol az Ég!

Miért mondaná meg az egyik a másiknak, hogy mit tegyen?!
Hadd döntsem el én, hogy nyomom a féket, vagy megyek az úton!
Idelent dúl a háború magas posztokért.
Gyerünk, vegyétek csak el a kedvem!

Legalább könnyebb lesz így felszállnom,
bárhova nézek, csak azt látom,
hogy nem boldog soha senki sehol!

Az Ég, az Ég...

Néhány dolgot még át kell élnem,
addig biztos, míg úgy nem érzem,
hogy kéjből ugyanúgy elég már,
mint a fájdalomból.

A tudomány jelenlegi állása szerint

(Török-Zselenszky Tamás / Konstans c. album)

Egyhelyben járjuk le mind a lépteinket; madarak földön, gyalog.
Három nap egy év, magyar idő szerint.
Te meg egy igazi pók vagy az álmfogómban, a kályhánkban hó van.
Nincs más hátra, mint előre... héjj!

Kialszom bűneim.
Napból szikra, gyújtsd rám ágyam!
Lám! Összenéz minden tükör.

Ha Fenil-Etil-Amin, semmi más a szerelem,
s a szíved rólam kérdez, üzenem:

- én eddig tudlak hozni, innen magadtól kell, menj!
Eukarioták, kollagén, és szenny,
csak ennyi az ember; semmi, csak vegyszer,
nem sokszor, egyszer.
Disznó leszel, ha disznót eszel.

Ha olyan lettél volna belül, amilyen kívül is voltál,
én lehettem volna olyan, amilyen belül vagyok.
A felhők forognak, s a szupersejt türkizbe vált.
Igaz, a régi konyhánkban, de már újfajta kémiát
alkalmaz a főzéshez a sors.

Kialszom bűneim.
Napból szikra, gyűjtsd rám házám!
Lám! Összenéz minden tükör.

Ha Fenil-Etil-Amin

...

Tudós leszel, ha tudóst eszel.

Annyira nagyon

(Török-Zselenszky Tamás / Konstans c. album)

Ez a perc még kell, az úgy már pont elég,
hogy széppé váljon egy teljes év.
Egy rövid nap akár az egész lét, s alkony után
minden napom újra álmodnám Veled!

Az ébredést is áldanám, hisz' ott lennél;
gyönyörködve nézném, ahogy öltöznél,
hogy bújj vissza, kérném.

Indulnál, de majszolnád a biggyedt szám.
Kérdeznéd, hogy szép vagy-e, s én mondanám:
a világon a legszebb!

Belül tágasabb

(Török-Zselenszky Tamás / Konstans c. album)

Együtt állnak a szívben élő csillagaim.
Rozsdás eső pattan elmém madarain.
Következmény vagyok, vigyorog belül a szentség.
A szentségit, barátom, hogy kell a szomj, meg az éhség!

Alvad az utolsó tavasz a kacér hajszálerekben.
Csörren, szisszen a félsz, hogy nincs véletlen.

Ezt én úgy akarom megénekelni, hogy az ne csak egy dal legyen!
Te, Ördög, Te ne tudj felállni, a többi az elején kimenjen!
Ismerlek! Asszem, a pokol kapujából, hál' Istennek!
Amit a vallással csináltál, az úgy tetszett: hogy rászédted!

Ismerlek! Ahogy az áttöréseket ontod, na úgy kell ezt!
Még az álmodból felébresztve is megy ez! Tudod mit? Tegezz!

Respect a szenátusnak, tényleg kemény az, amit tolnak:
durva csomókhoz tesznek ujjat, és mindig mutatnak újat!
Az újívi térkép bennszülötteknek: bankok, meg temetők lesznek rajta csak!
Ha kint szűk, majd megoldják, belül úgyis tágasabb!

Ezt én úgy akarom megénekelni, hogy az ne csak egy dal legyen!
Te, Ördög, Te ne tudj felállni, a többi az elején kimenjen!

Ismerlek! Asszem a pokol kapujából, hál' Istennek!
Amit a vallással csináltál, az úgy tetszett: hogy rászédted!
Ismerlek! Ahogy az áttöréseket ontod, na úgy kell ezt!
Még az álmodból felébresztve is megy ez! Tudod mit? Tegezz!

Cobain az embert

(Török-Zselenszky Tamás / Konstans c. album)

Úgy szerette, hogy gyűlölte,
és mégis étkéül dobta neki magát,
és beleállt, és tíz pont lett,
de ez mellett is kisiklott a kísérlet.
Tudj mindent, és hagyj mindent!
A kötszert oszd!

Milyen most a szél?
Be ne lélegezd a Káini modellt!

A keresődbe ne írd, hogy igazság!
Ha itt játszódik,
kizárt, hogy kiadnák;
ez durva könyv így, hidd el!
Játszasd állatszereplőkkel,
no meg, űrben, ha már íródnia kell!

Holt holtakkal, élő az élőkkel!
Kenyér közé pár törvényt bő vérrel!
Külsősként könnyezettünk, égi státuszba vétettünk,
milyen évet írunk, mondd má', mondd!

Milyen most a szél?
Be ne lélegezd a Káini modellt!
A Káini modell!

A keresődbe ne írd, hogy igazság!
Ha itt játszódik,
kizárt, hogy kiadnák;
ez durva könyv így, hidd el!
Játszasd állatszereplőkkel,
no meg, űrben, ha már íródnia kell!

Holt holtakkal, élő az élőkkel!
Kenyér közé pár törvényt bő vérrel!
Külsősként könnyeztünk, égi státuszba vétettünk,
hát milyen évet írunk, mondd má', mondd!

3,14 15 9 2 65 35!
Felfújhatós múlttal, meg csoki szökőkúttal
még fantom viszketünk, még dül a nyár!

Felfújhatós múlttal...
Csoki szökőkúttal....

Fülkés másodosztály

(Török-Zselenszky Tamás / Konstans c. album)

Aki ebben utazik, arra ez vonatkozik:
mell által vész, ki mellet ragad.
Monetária, Te szép, de csak szétbarmolt, fülkés másodosztály vagy!

Az ember meg, hálapénz az ördög zsebébe',
és az egész világon szakad ilyenkor.
Te, szolgál! A legnagyobb ellenséged a másik szolga, és nem az urad.

SzÍj a nyakon az élet, póráz a béred.
Hívj, s én várlak az aranyhíd szmog-szabdalta zebraja felső csíkján!

Ha a Földet csak belőlem teremtik újjá, ne félj,
Te is részem voltál!
Csak hadd ütköztessenek minket a csillagok, és sikítsanak is hozzá!

Egy szívben gyöngy vagyok;
kapj fel, Te szivárvány-kígyó, Te izzó madár!
Menjünk, mutasd meg, hogy vissza is ismered az utat, amin ide hoztál!

Horizont-ugrók

(Török-Zselenszky Tamás / Konstans c. album)

Ó, egy újabb kény ízű délután.
Ha közelebb lépsz, vigyázz, még átájulsz a mesembe!
Majd átsegít a nagy szitán az egek felé folyó folyóm; sodródj velem!

Legyünk pont: s ezzel az idők vége,
köldök nélküli horizont-ugrók!
Az embernél szörnyebb azért nincsen,
mert csak úgy nem fél már szegény.
Jóéjt-csókunkkal induljunk: visz' hall'.
kemény tél jön, kemény.

Tanfolyam kéne:

"Hogy adhatsz többet az életednél", ez kell legyen a címe!

A homofág éra pokoli séma.
A pisztollyal alvók jelmezbáljába'
üreges tortából kilépő szajha:
gyík Európa, sírj, Európa!
Beszív, és lenn tart a halál torkába',
hogy kapálódzásunk a gépeit hajtsa... menekülj!

Legyünk pont: s ezzel az idők vége,
köldök nélküli horizont-ugrók!
Az embernél szörnyebb azért nincsen,
mert csak úgy nem fél már szegény.
Jóéjt-csókunkkal induljunk: visz' hall'.
kemény tél jön, kemény.

Csak Te vagy úgy velem, hogy nem kell szólnom sem,
Te örök fény-költemény!
Partizán szent vagy, reliktum-fajzat,
egy aranykor-szőkevény!

*Teljes szívben gyúl csak csillag; fényességnek.
Csakis üres kézbe adnak mindenséget.
Sosem volt e csillag festve;
ez a csillag: lyuk a zászlón,
lyuk a hálón, lyuk a láncon,
lyuk a kézen, a gyöngy a szívben.*

Hozzámvalók két személyre

(Török-Zselenszky Tamás / Konstans c. album)

Egy angyalt röptiben kell meggyalázni;
megmarni jól, és aztán bukni hagyni.
Há' meg se ismeresz, pedig nézd, ezt is Te haraptad:
egy kicsit nyakból, egy kicsit combból, a fél szívem' meg az életem'.

Míg felébredsz, megölhetsz százszor,
hát miért lennék közel hozzád, amíg alszol?
Míg felébredsz, megölhetsz százszor,
hát miért ne lennék távol tőled, most míg alszol?

Én nem kérnélek arra, hogy kezet nyújts,
de csukva a menny, és mindig másnál a kulcs...
hogy Te vagy-e hozzá vagy az van hozzád kötve,
csak ócska részlet, és bárhogy nézed, ez nem segít a helyzeten.

Konstans

(Török-Zselenszky Tamás / Konstans c. album)

Kipukkadt egy újabb világ.
Kipukkadt egy újabb világ.

Ragaszkodunk, kapaszkodunk, elrugaszkodunk...elrugaszkodunk.
Jól vagyunk, és lekopogjuk.
Jól vagyunk, és lekopogjuk egy ampullán.

Ez a madár a magokon visszaindul.
Ez a madár a magokon visszaindul.

Emelkedünk, szeretkezünk, elengedünk, míg Egy nem leszünk.
Jól vagyunk, lekopogjuk.
Jól vagyunk és kipucoljuk a harmincnyolcasunk.

Ez a madár a magokon visszaindul.
Ez a madár a magokon visszaindul.

A jók kisodródnak; a létből át az Életbe beolvadnak a virgonc holtak.
Kisodródnak... a virgonc holtak
A létből át az Életbe beolvadnak.

Negatív térben

(Török-Zselenszky Tamás / Konstans c. album)

Az úrhajós az íriszed mélyén én akartam lenni,
de a technikámat oda adtam, mer' olyan éhes volt a semmi.
Amelyik pénzben játszik, biztos nem az Isten;
Ő elbújt egy kenyérbe.
Hol ember nincs, csak ott nőhetnek már a fák az égbe.

Kínlódsz a negatív térben, átszól a daimon a résen,
abszint-jéghegy az ereiben. Oh igen...
Mindenki a másakra érti, próbálgat szert hatni hagyni.
A szülőszobán adja fel a világ?

Amelyik pénzben játszik, biztos nem az Isten;
Ő elbújt egy kenyérbe.
Hol ember nincs, csak ott nőhetnek már a fák az égbe.
Ahol megállsz aláhullásodban, hát oda illesz, hombre.
Én abban, hiszek, miben Isten hisz; az félút, ha csak Benne.

Én abban, hiszek, miben Ti hisztek...

Vacsoracsillag

(Török-Zselenszky Tamás / Konstans c. album)

Az ember az egyetlen állat, ami kosztól tisztul;
lesz gyűjtemény is belőlünk egy jobb világnak tanulságul.

Tudod, hogy tudom, hogy tudod: ki az Égből való,
Azt nem tudják úgyse szűkebb környékre e szarfészekből "haza" toloncolni!
De izgató a hangod, örülök, hogy jól vagy!
Most már le kéne tenni, feljött a Vacsoracsillag!

Míg a fejtők a rejtvény készítőjét szidják, tudd meg,
a Te királyodat kik is irányítják!
Sajnáld, hogy így járt!

Már ötödször nyitom ki a hűtőt, mintha benne lennél, óh.
Ha napi egyet felednék, a neved volna a végére maradt szó.

Zugzwang

(Török-Zselenszky Tamás / Konstans c. album)

Ez álnév; eltakarja a valódi nevem.
Könnyeznél, ha tudnád.
Nővér, ha megcsalnád a világot,
csináld, bátran, csak ne énvelem!
Áldottak, kik sokakért szentelik,
de kevesekért is odaadják az életük'.

Nálam a fürdőben van oltár és tűz a csövekben,
Az igaz szó a szappan, ázz velem!
A Hubble olcsó peepshow;
Bereniké szoknyája alá
csak a szívem nyújt jó belátást nekem.

Ha fázom, egy Nemzet, aki fázik bennem.
Látod, hogyha látsz engem.
Nagy képernyő, francot mutatsz, én másért jöttem,
és tisztán emlékszem, hogy másképp volt:
itt emberhez méltó lét, bölcsesség, Élet volt,
Világosság!

Maradt a fürdőben az oltár és a tűz a csövekben,
az igaz szó a szappan, ázz velem!
A Hubble olcsó peepshow;
Bereniké szoknyája alá
csak a szívem nyújt jó belátást nekem.

*Rókák demokráciája: hitel tyúkudvartartásra.
(Alárendelők világa mellérendelők számára.)
Bújócskázók fogócskája.
Kofa lárma, kofa lárma.
A bástyáé lett a sakktábla,
rászart a király sírjára,
a Királynőnket épp gyalázza!
Hat óra hatvanhat perckor fehér parasztok húsából
embereit megkínálja, embereit jóllakatja,
embereit jóllakatja, vége!*

Azért szédültök mert ritkán repültök....

151. zsoltár

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Leszálltunk, hogy felférj c. album)

Parfümmel itatott réten,
rajtam fekszel, álmodsz.
Micsoda szomorú reggel!
Ha fájdalom-krémből nem kérsz majd többé,
akkor majd megbékél a szívem.
S ha zivatarfelhő ontja rám
sötét cseppjét...
mint viasz hull, ha gyertya ég,
s álomba ringat egy bűvös-kis oldat.

Miránk nincs több könnyem már!
Te is lépj tovább, mint én!
Nincs csak 150 zsoltár,
de így belefért bőven minden!
A halál azon az úton jár,
amin mindenki lépdel...
Te is kapsz egy utolsó lépést,
hát lépd el!

Halványul gyönyörű fényed.
Hagyta, hogy hagyjam, csak nézzed,
- micsoda szomorú szemmel -
hogy hullok szét!
Mindenk után jössz rá úgylis
arra, hogy engem kerestél! De a tűz ég.
Menj, koldulj csókokért!
Te isteni szolga.
Te szolga Isten!

A Gyula, meg én az öcsémnek

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Leszálltunk, hogy felférj c. album)

A magukban nyugvók úgy nevelnek minket,
hogy tudják, a végén kirepülünk.
Ez a világ ilyen, itt föl-le jár az éhség.
Előbb csodál, aztán összegyűr,
majd kezdi az újabb meccsét...
de én csak a jóra emlékszem,
így nem kell néznom másik bolygót!
Ez jó így, hát bátran tévedj el!
Ha van Cél, biztos nem hagyja azt,
hogy széthulljon a világ...

Ez egy boldog nemzedék,
mert a vonzó látszatért
eladhatta könnyen magát.
De egy kócos élet jobb,
mint egy márkás sír!
Ez a gyönyör dráma, csak a lelked árnya,

egy örült obszcén álma...

"Mert az aki volt már fent,
az tudja mit jelent... a tiszta égbolt."

A párna mélyén

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Leszálltunk, hogy felférj c. album)

Ha az elvárás kívül marad,
és a profit nem parancsol már,
középen jó lesz, papok zaja helyett,
majd az Isten csendje vár.
Nem kell hinni a sok szart,
amit eléd, meg elém pakol a gyár!
Addig eszed a szám,
csak úgy lélek nélkül!

Nem kell, hogy megnyíljon az ég,
de ha mégis ébredni szeretnék,
hát felébredek, s nem intenek
majd az emberek, mert gyors leszek,
kurva gyors leszek!

Az ottani Álmoskönyvben megnézem majd,
hogy magyaráz ennyi összeférhetetlen szart!
Mit mond erről az önmagát kinyíró jólétről,
és arról, hogy ennek hátat fordító voltam.
Ebben az álomban, áruló voltam! Áruló...
és hogy az életemmel ezt a szart elárultam.

Ballagás

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Leszálltunk, hogy felférj c. album)

Na jó még maradok egy napig... amíg virágosó hull.
A pótvizsgán úgyis átsegít a napi egy gyónás!

Átúszom minden nap Tihanyba,
és üvöltöm a visszhangnak, hogy:
én minden tanárt áldok,
de csakis mert tőlük megtudhattam,
hogy milyen ne legyenek!
Nehogy olyan legyenek én is, mint Ők!

Tanuljunk valóságot!
Inkább, minthogy elméletben tudjuk csak,
hogy miket fogjunk, és miket mondjunk előbb!

Pályát még nem választottam,
mert úgysem az lennék!
A szüleimet meg, jól kiakasztottam!

A világban vendég vagyok!

Átúszom Tihanyba minden nap...

Fekete Anemona

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Leszálltunk, hogy felférj c. album)

Fekete rúzzsal puha ajkaid még puhítod.
Meséj megváltó mesét,
Te tündöklés-szirmú virág!
Mert a holló is madár,
s néha csak ő nem látja így.
Te fénylő gyász-leány!
Mint áldozó az ostyát, én úgy kérem csókodat!
A féltés udvarán ölelj magaddá!
Szoríts, s majd elfogad az élő tisztaság!
Ez a legnagyobb önzés, de ettől áll a világ.

Leplezd magaddal, bújtasd szirmoddal vén tanítód!
S ha kilélegeznéd, én tudombe szívnam a halált!
Ez a legjobb jó, s ha már mindenképp elveszünk,
legyen meg így!
Te varjú-lelkű nő,
Te mennyből hulló eső!

...Tőled áll a világ!

Három percig

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Leszálltunk, hogy felférj c. album)

Ne tekerd át! Ezt most én küldöm Neked!
Elég nehéz volt, de kiderítettem,
hogy Melyik adóra állsz rá ilyenkor.
Tedd le a munkaeszközt, mérlázgass csak bátran,
biztos Európa is tud még várni
három percig!

Nem szalad el! Azt hiszem, túl komolyan veszed a dolgodat!
Nehogy teljesen rámenjél!
Csak három percig mosolyogj, s bárki jön majd,
így visszanezhet rád! Még az elnök is kis srác
volt rég... ha el is feledték!

Ne tekerd át! Ez egy jó műsor, ha ezt a dalt is játsszák,
és így van esély arra, hogy valaki épp most Rád is gondol!
Ülj ki egy parkba, nézz a Napba,
és a felhők közé képzelj oda

egy számodra nagyon kedves arcot!

Nekem már jó sokan mondták,
míg van kinek szép, jó éjszakát kívánom,
velem a boldogság!
Szerezz cimborákat, úgy minden sokkal könnyebb,
én is mondom: kinek épül ez az ország,
ha ilyen gyorsan tönkreteszed magad?!

Mese a kétféle emberről

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Leszálltunk, hogy felférj c. album)

Tudod, a földi biztonság csak álom! Mi más?!
Pont a végét járja, én látom! Kizárt,
hogyan a felszín életét adná a felszínért!

Volt ki gondolt erre, és egyedül maradt.
Végig nézett rajtunk, nem szólt semmit,
csak sírva fakadt.

Mindig van, aki többet ér
s van, aki nagyon mérges ezért!
Ő neki a sablon a fontos,
hallod majd tőle biztos, hogy:
"Majd kivezetlek én az álmokból!
Majd helyrerázlak én mostantól!
Segítek, munkát is nézek!
Felhozhatok ezernyi érvet!
Majd megmutatom én, hogy van jól!"

Álruhában játszunk, ez jól rajtunk ragadt.
Füstöt fújva várunk, hátha a horgunkra akad
valami kedvünkre való, vágypéldány,
de jól sosem lakunk!

Miért ne kérném (Kétperces szerelmes)

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Leszálltunk, hogy felférj c. album)

A nevemet súgod, de éget a szó,
mert valaki bántott már ezelőtt.
De nem minden élő ember
tolvajja annak mi szent s szép!
Mért venném el azt, mit úgyis adnál;
mi odabent titkon vár...?

Örömtől féltő gyönyörű lélek!
Elbújsz az ártó szemek előtt.
Tudod az álmod, mégsem küzdesz...
csak néz Rád a Hold,

és kulcsra zárt ajtód mögül
a vágyad elém, nem kerül...
de úgy van néha, ha úzzük a vágyat,
az messziről elkerül.
S ha szeretünk egyet, megesik az,
hogya a szíve másnak örül!
De nézz rám! Én is úgy akarom!
Egymásra vártunk,
végül majd úgyis rájössz:
Te vagy nekem a tűz és számodra én!
Hát mért ne kérném?!

Örömtől félő gyönyörű lélek!
Ne bújj a hívó szavam elől!
Létezhet élő, ki ellopja Tőled,
mit óvsz még, de bízom,
hogya nekem adod, mielőtt ellopná!

Morfiumtánc

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Leszálltunk, hogy felférj c. album)

A jóknak jó, mert a fájó szív az könnyebben kiszáll,
a szenvedő, és a morfiumtól tompa tánc megáll.
Rám se nézz, csak hagyd, vigye a szél az arcodat!
Olyan sok jót tettél, nézd!
Ez a fekete zápor ott kint szünni látszik már.

Tiszta légy - valami Krisztus mondta - úgy jobban alszol!
Sodródj tovább, csak ha nem baj, ne kelljen elfogadnom,
de végignézem majd, a kezem jó erősen tart!
Itt a fonál, kösd hozzám! Ha átérsz visszanezhetsz,
így elköszönnünk kár!

Ó, ampullán koccan most, a kín s a békesség.
A vacogó Mezőföldön csak a jégvirág a miénk.
Egymás szájából lélegző pici istenkék,
egy tinektek hátat fordító dicsértessék, dicsértessék!

Rossz álom a lét, és ha Ő a vadász, miért minket használ,
szemnek, kéznek, ölnek, szájnak, szívnek?
És mért téged, véres tollúnak?

No meg a bor

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Leszálltunk, hogy felférj c. album)

Mindenki csak forradalmárt tud csinálni magából!
Az értelmetlenségre való lustaságtól van velünk így!
Sosem halunk meg, csak játékból néha eltemetnek.

Úgy nézem nem is rossz ez így!
Túl minden gondon,
ez az ország él, míg hordót gurít,
és így jár az ősök nyomdokán!

Képzeld én ide is jöttem, meg ezt is akartam!
Azt mondd az állatvédők, talán segíthetnek rajtam!
Az ilyen áruló sír, ha betér, de boldogan
megy majd innen!

Szép nők, no meg a bor, a vígasság!
Látod, ez azért jó kis orvosság!
Áldás ez a palackozott remény,
ez a békesség-oldat!

Odakint a földön esik

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Leszálltunk, hogy felférj c. album)

Lépni kell, át a falvakon.
Jöhet város, mehet ország,
úgyis örök farsang van itt!
Milyen ruhát vegyek fel,
hogyan jól illeszkedjek?!Legyek gyáros, vagy rocksztár,
orvos vagy tiszteletes?
Most testemben elbújt félős kis pára,
igen, az vagyok inkább;
a felhőknek lába.
Eső, csak eső lép odakint,
de idebent nem hull,
Nem hull, csak úgy ideint.

Van sok névsor,
s rajta szépen csengő név
kismillió, de tűzre való,
csak különcknek jó!
Vár egy szép kor,
de előbb szennyből élünk még,
mert még mindig nem elég
olcsó, az élet.

Nem figyel a szépre most senki.
A légből szagol, és úgy meghajol
az olajos, vérbő étke előtt,
mintha nem is lenne halál...
és már nem is látja hol áll..
az az ember a szarba mulatni jár bele,

s nem tehet semmit, hogy
ne tegye meg vele a sok nép;
mert vendégnek hiszi a kedves magát.
Hiszi a ház-úr s a szar igazát,
de egyszer még nevet,
meg, jelet cserél,
de egyszer még megküzd
egy új igazért.

XXI. századi klauzúra

(Török-Zselenszky Tamás / Eleven Hold - Leszálltunk, hogy felférj c. album)

Itt lent nem tudják mi az igazi üzlet!
Az, amit keresnek: boldogság meg nyugalom,
s mégis pénzért adják a fényt!
Itt mindenki sír, de a fogyasztóvédelem
felfedezte, hogy hogy van!
Nem a "bolt" az üzlet,
hanem, hogyha mindenkinek mindene megvan!

Személyes boldogságom mért kell mégis megvásárolnom?!
Fény van, csak az emberiség nem lát!

Ha nem kell eladnom semmit ahhoz,
hogy vehessek valami mást,
majd újra éjig emel amit belül felfedezel...
de addig még a méreg egy gyorsan fogyó áru.
A lét a felhők alatt vár miránk!

Az ember vaksötétben jelmezt meg köntöst váltogat!
Mért nincs egy igazi változat?!
Nagy szürke zsákban alszom!
Ne küldj rám színes álmokat!
Itt lent nekem úgyse hinné el
senki!

4057

(Török-Zselenszky Tamás / Melanchometer c. album)

Láthatja bárki, amit kiszabtál rám,
az a szerep nem az enyém.
Beléd halok mégis, hogy a többi pályázó
megbecsülje, hogy él.
Húsz nyelven értesz,
de ha egyen sem mondasz semmit,
beszélni kár.
Ami valóban számít, az vagy van, vagy nincsen,
a szívben nincs ponthatár.

Én megpróbáltam megszámolni,
hány csillag lehet ott fent,

de belezavart,
4057-nél, hogy az életemből kiléptél,
s a zavar még tart.

A közös dalunk

(Török-Zselenszky Tamás / Melanchometer c. album)

Már nem eső hull, csak a fákról
szemerkél a mába felébresztő víz.
Ez ajándék pár csók, de lopd el,
hisz' tolvajként Te csak így érzed át az ízt!
A rádió, ha a közös dalunkat játssza, már másról szól,
pedig ma is rólunk mesél;
fénylő, karcsú hidakról a Dunán,
fákkal virágzó alkonyokról Budán,
és első óráinkkal a kézben,
próbál még párat verni a szív

A legszebb idők végén járunk.
Tisztelet, egész jól kiégettél.
Én tovább is hagynám, ha látnám,
hogy cserébe Te meg érezni kezdenél.
A rádió, a közös dalunkat játssza, már máshoz szól,
pedig ma is hozzánk beszél;
fénylő, karcsú hidakról a Dunán,
fákkal virágzó alkonyokról Budán,
és első óráinkkal a kézben, próbál még párat verni a szív.

Ars politika

(Török-Zselenszky Tamás / Melanchometer c. album)

Lett egy vakfolt az égen,
bocsáss meg, bandzsítanom kell!
Csak úgy látható a szándék mögötti jó.
Házon kívül van éppen, hozottból gazdálkodhatunk.
Nézhetünk thrillert, távcsővel, tükrön át!

Még egy tanulságos mű:
ez is jobb lesz könyvben, mint filmen,
de a kis utolsó snittben, hát az kemény volt...
keringőt táncolt, az a könny a szemmel,
az a szem a könnyel, az a könny a szemmel.

Nekem nem feküdt minden.
Néhány rész hihetetlen volt;
ahogy hálóingben nőtt fel egy nemzedék.
Majd a nulladik részben;
azt persze elvből nézni kell,
kiderül úgyis, hogy kérte a börtönét...

Még egy tanulságos mű:
ez is jobb lesz könyvben, mint filmen,
de a kis utolsó snittben, hát az kemény volt...
ahogy nagy shake lett a szívből.
Még azt hittem, csak viccből,
aztán, betűk úsztak letről és vége volt.
Egy csillag szájdobolt.
Óh, vége volt,
kocka lett a Hold, kocka lett a Hold.

Egy új március előtt

(Török-Zselenszky Tamás / Melanchometer c. album)

Az enyészpontban találkozunk majd,
ott, hol a halált hozó fű hajt.
Tüzes nyíllal hajnalt rajzolt a nyurga szél.
Fénylő írisssel csodálkozunk,
mért nem hiányzik, amit itt hagyunk.
Mutasd erre, őrzöm, az a szív már nem az enyém!

A Mennyből nézve, már rég bent vagyunk,
csak itt tűnik úgy, hogy van távolság.
A csillaggal jelölt részben, az Égben,
a tornácról, sóvár Magyarország,
egy egész világnak látszik.

A Mennyből nézve, már rég bent vagyunk,
csak itt tűnik úgy, hogy van távolság.
A csillaggal jelölt részben, az Égben,
egy gőzfürdő mélyén, Csaba királyfi,
egy csata előttit még lazít.

Hajamban tollal

(Török-Zselenszky Tamás / Melanchometer c. album)

A falvak fényei az ablakból...
álljunk meg, szálljunk ki, rohanjunk tüzeket gyújtani,
hisz' csípős az est, hajnalra köd lesz, és a vadludakkal
elszállt rég Nagyanyó is...
és még hányan elmentek, csak úgy meztelenül!
Így jöttél Te is a tűzből, és ugyanígy mész majd el.

A tűz és az éj között félúton, és még mindig meztelenül,
csúnyán, könnyesen, csomós hajjal, s a hajamban tollal várlak itt.

A környék falvainak fényeivel táncolok.
Most valahol Te is elalszol, ajkad álmokat majszol.
Én is hálás vagyok az otthonomért,
hisz' csípős az est, hajnalra köd lesz,
és a vadludakkal elszállt rég Nagyapó is...

A tűz és az éj között félúton, és még mindig meztelenül,
csúnyán, könnyesen, csomós hajjal, s a hajamban tollal várlak itt.
A tűz és az éj között félúton, és még mindig meztelenül,
kívül még piszkosan, rengeteg zajjal,
de belül már tisztábban egy picit.

Középen

(Török-Zselenszky Tamás / Melanchometer c. album)

Te csak hírvivő vagy, vagy maga a hír?
Az vagy, akiért sírnak, vagy az aki sír?
Ha megáldottak a tehetséggel
és bárkivé lehetnél,
mi tilt attól, hogy önmagaddá legyél?

Te légy az Élet, a nappal, az éj,
és az öregek szemébe vesző tér!
Legyél a mérleg, amin mérhet a Menny,
én meg az, aki hitelesít!
Bujtatott száz látóhatár,
hagytam a képzeted,
hogy hadd vezessen a semmin át.
Csillámlón, a felhők mögül,
ahányszor felderengett, tudtam jól,
hogy felismersz, itt középen.

Légy a mási(o)kra néző büszkeség,
a gyermekek álmát sugó lég!
Az enyémnél úgyis, fél keserűn is
biztos édesebb a szád.
Üld meg velem a félelmeid torát!
Ez a kirakós lét picit gyári hibás,
de ki a mellet, játszani kell!
A hiányzó részt majd a lelkünk színéből Sorsunk festi fel.

...a felhők mögül,
Ahányszor felderengtél, tudtam jól,
felismersz, itt középen.

Mellőled

(Török-Zselenszky Tamás / Melanchometer c. album)

Most látható hangok játszanak a hallható fénnel,
s a nappalinkban nyaraló téllal koccintok épp.
"Gyenge szóvicc az élet" - harsog keserűn, erre én meg
nagy zöld mosollyal rólad mesélek, kicsi hibám.

Elgereblyéztem rég a múltunk bizarr fekhelyét,
nincs már ott virág, így a hiány emlékeztet rád.

De most még látható hangok játszanak a hallható fénnel,
s a nappalinkban nyaraló téllal koccintok épp.
Ó, hát simán kibírom, majd ugyanazt, csak más néven (címmel) írom.
És tudod, kívánom, hogy mocskosul marjon, ha kellenék!

Ú, tiszta az idő; a pokol is jól kivehető.
Ha a romjaimra állsz, úgy biztos, elég mélyre látsz.

De most még látható hangok játszanak a hallható fénnel
s a nappalinkban nyaraló téllal koccintok épp!

Szabadegyháza

(Török-Zselenszky Tamás / Melanchometer c. album)

Tűzduruzslós este volt,
ott kint jégcsapot lóbált a Hold.
Nagyanyó földtől gudvancos kezén
csak ültünk: az idő meg én.

A költők sorsáról beszélt,
hogymind megégnék a fajtájukért.
Mert hiszik, hogy mindenki változni akar,
csak nem bír a Jóisten kódjaival.

Tollat ragadhatsz, fiam,
csak tudd azt, hogy hiába van,
hisz ezek Emberré lenni félnek,
de remélem, téved a vén fejem!

Tűzduruzslós este volt,
Ott kint jégcsapot csócsált a Hold.
Nagyanyám könnyel mosolygó szemén
ott remegtünk, a jövő meg én.

Tollat ragadhatsz, fiam,
csak tudd azt, hogy hiába van,
hisz ezek Emberré lenni félnek,
de remélem, téved a vén fejem!

Mind marni meg köpdösni fog,
mert csak a nyáltól tart emészthetőnek.

Neked a Mindenek csak úgy, ingyen jöttek,
míg mind összegürcölte a semmijét.
Vajon miért?

Ne zavarj sok vizet,
maradj szabad, szegény!
Még lehet, hogy nem hiszed,
Veled, de nélküled is úgy lesz
minden, ahogy lennie kell!

Tollat ragadhatsz, fiam,
csak tudd azt, hogy hiába van,
hisz ezek Emberré lenni félnek,
de remélem, téved a vén fejem!

Bő nyállal köpnek le majd;
csak, hogy hagyd Őket, agyondicsérnek.
Neked a mindenek csak úgy ingyen jöttek,
míg mind összegürcölte a semmijét.

Tűzszonglőr

(Török-Zselenszky Tamás / Melanchometer c. album)

Mennyi gyönyörű lény: szép a gyűjtemény,
de bűz ellen kell még liter száraz, pár tömény.
Az üveghegyen túlról a Te földed van messze,
de egy lencsévé csiszolt kaptatón át
egy tűzszonglőr az ajtód mögé lát.
Ha van a szívben élet, segít, hogy megtaláld.
Egy kis petróleum kell, apu, adj rá pénzt,
siker lesz, szép kert lesz sok Parlament helyén!

- A világos huszárt a D1- re! - szól,
és felfeszül a fényekre.
Tűzkeresztedből fekvő nyolcast csinál.
A maradt pénzén vesz egy rádiót,
beteker egy liftezős adót,
megnézzük a Holdon van-e Magyarország.

Virágszedés

(Török-Zselenszky Tamás / Melanchometer c. album)

A virágszedés csak legyen mások tiszte,
az enyém az illat és a szín!
Egy késdöfés egy halhatatlan szívbe,
minden lépésed, mely távolabb visz.

A Pokol meg az Ég csak harcol,
s az ember a fegyver.
A cél csak jó királlyá lenni,
de a századdal van egy nem kis baj, az, hogy a világra jötte előtt,

szép szóval, fortéllyal megöl minden királyt.

Nézd, az enyéim már sokat repült tollak,
kicsit szürkék, de öltsd magadra és a Mennybe visznek majd!
Úgy hiszem, hogy attól még a Föld marad a kedvenc bolygóm.

Tejre szoktatva

(Török-Zselenszky Tamás / 'Lensky Mob)

Van, aki attól fél, hogy mégis van Isten,

van, aki meg attól, hogy nincsen...
hát lélek-gyöngy, idő-kígyó... anyag-sárkány, szép álmot, jó éjt!
A világ-széf részemről sec perc nyitva.
A kiszámíthatatlan kiszámítva...
az egészében is részlet, már
részletében is egész...

Tudod, a lét fél valóság, az önmegváltás fél megváltás, az ismeret csak fél bölcsesség, a jó szempont is csupán fél szempont.

A teljes Egyben, ott, minden rendben... a magányos Istent siratom.

A bennem Élő egész... a kívülem szenvedőt szólítom.

Jó pár vérszívó tejre szoktatva...

és kiköpve az ádámcsutka... tér-idő iszony, oldalbordám, ha nem gond, most visszateszem.

Csak egyszer gyógyíthatok, ha egyet akartok, szólj, keress, a Napban találsz!

Egyszer gyógyíthatok, ha egyet akartok, szólj, keress, a Napban találsz!

Egyszer gyógyíthatok, ha egyet akartok, szólj, keress, a Napban találsz!

Spin kommunikáció

(Török-Zselenszky Tamás / 'Lensky Mob)

Bennem már landolt az első ember a Napon.

Havonta haza ad ezt-azt; elverem, eliszom.

Csak hat proton, hat elektron, hat neutron
marad, és szédül a fekete fény a sugárúton.

A „gyógyszertár alatti lakos” lét nem nyerős,
ez hirtelen mélyül, kösszép' örök felejtős.

Mer' a szekrénybújó szörnnel is jól megvagyok...
tudom: ekkora sötétben a picci lángok is nagyok!

De szerencsére már landolt az első ember a Napon!

A megrágott holnap, a buggyantott tegnap leve felszívva, hagyom.

Nem transzverzális, nem longitudinális: ez spin kommunikáció.
Az abszolútum-papírsárkány alatt, hejji, káromkodni de jó!

Tombol a rendszer, apám, ezt meg lehet szokni;
olyan jóléti már, hogy az embert is ki lehet dobni!

Nem hajlik

(Török-Zselenszky Tamás / 'Lensky Mob)

Tudós a valónak fogd pártját, ne pár tételnek!
Tanár a gyermeket vigyázzad, ne a tantervet!
Lelkész a léleknek tégy esküt, ne a rendeknek!
Rendőr az embernek higgy, ne a bűvész rendszernek!

Ami nem hajlik, megtörik; de ha nem törik, égisz szökken!

Úgy hírlík nem más az ősz: tavasz a télnek. A Föld: hold a Napnak.
Bízzunk csak, minden próbaállónak kijár a túros hát.

Király az életnek légy teste, ne szabályoknak!
Harcos az esendőkért áldozz, ne az uraknak!
Kertész a virágoknak örvendj, ne a bérednek!
Költő az öröknek vedd tollát, ne az időknék!

Ami nem hajlik, megtörik; de ha nem törik, égisz szökken!

Úgy hírlík nem más

...

Bízzunk csak, minden próbaállónak kijut a túros hát.

Ne felejts el lélegezni

(Török-Zselenszky Tamás / 'Lensky Mob)

A lélek árasztja, osztja, adja...
a test meg porciózza, méri.
Történelem utáni ember lesz...
csak ne felejts el lélegezni!

Spoiler: a hősünk tükröt súrol,
mígnem végül átlép rajta.
Kabbé, Sun-Ce, nem sírrablóknak temetkezünk, csak
a párnak, aki érteni fogja.

Van mínusz egy halam, kapok egyet, frankón lesz nulla...

Ha feldobják forradalom, ha leesik semmi.
Tömeg még sohasem volt szabad, sem bölcs...
csak egy-egy ember tudott azzá lenni.

Spoiler: a hősünk tükröt súrol,
mígnem végül átlép rajta.
Kabbbe, Sun-Ce, nem sírrablóknak temetkezünk, csak
a párnak, aki érteni fogja.

*Halld, tömegmegvilágosodás nincsen. A valódi nulla az egy,
csak állj pont a x-en, versenysminkben várd, hogy csettintszen
a mentor, hogy "nem jött át"... a "magyar vándor"! Döntsd a sok antennát! Lépj ki a pártból! A
mocskok keverve, és rázva is ugyanaz a mocskok, a pardonok, a bocsok... ne variáld a poklot, csak
képviseld a mennyet! Ami lefelé vágyódik hadd menjen lejjebb, kijjebb... ami meg feljebb az hadd
menjen feljebb, hadd jusson beljebb!*
*A valódi nulla az egy, a kettő: álarcos nulla. Az igazi nulla az egy; jók-rosszak 3-0.
Az üresség nem semmi, hanem minden; az üresség teljesség, a semmi: nincsen.*

Meghozza

(Török-Zselenszky Tamás / 'Lensky Mob)

Ez egy modern kor, a pénzért, ha vizet iszol, is p/bort kell, prédikálj.
Hogy' légy ugyanúgy hadvezér, és szent,
hogyan dalod végül meghozza az esőt?

Nem adod könnyen a tévedést, persze, ha adnék érte pár félrement dogmát...

Ez egy modern kor, a jóért is, sátánok elé kell benyújtani
a tervet. S, hogy a léghajód felérjen, ballaszt tested lenn hagyod.

Nem adod könnyen a tévedést, persze, ha adnék érte pár félrement dogmát...
Többet felejts, mint sejtettél, elme menj... lélek jöjj! Törj a tükrön át!

Ami ellen kikelsz, az ejt majd rabul, tanulj inkább felhőül, csillagul!
Ami ellen kikelsz, az ejt majd rabul, légy menny/ég emberül, föld meg angyalul!

Hagyod

(Török-Zselenszky Tamás / 'Lensky Mob)

Ez van, aki nem tudja, azt gondolja, hogy én sem tudhatom.
Pedig, Ő is tudhatná, és akkor azt is tudná,
hogyan tényleg tudom.
Lehetsz, aki voltál, és csak engedd, hogy a szemeddel lásson
a belül csendes mindenség s csak kívül

mozaik-nagyhatalom.

...most a fák mennek, vagy én megyek... és
múlok, vagy telek?

Élünk...

lúdbőrző háztetők közt slisszanunk
egy minden lépésünkkel könnyebb délután lába nyomán.

Féltünk...

páholybérlet, a láthatáron dőlt betűk.

Lyukas esernyőd a Napig feldobod...

viszlek, s hagyod.

Tárgyakból befőtt. A sors bírāja megkent oldalára hullt.
A jövő mi a hollócsőrben, ha olajág, kenyér, gyűrű a múlt?
Ez van, aki nem tudja, azt gondolja, hogy én sem tudhatom.
Pedig, Ő is tudhatná, és akkor azt is tudná,
hogy miért tudom.

Emberésző

(Török-Zselenszky Tamás / 'Lensky Mob)

Hullámok, húrok, frekvenciák, szent
elsődleges mezők,
kerestem emberi rendszert, de most már
meghajlok a kutya előtt!
A figurák közt csak egy, aki pap is:
a világos király...
egyre rövidebb italokat kér, de a
versek mélyén kivár.

25920 voltam, mikor egy ölbe ajultam,
inthettek balról, jobbról hagyj már, csak le, meg fölfelé van!
Amíg az erény a periférián szív, nem a középpontban,
a legszentebb szentek lábnyomában is konfettis lószar van.

Ez egy alkalom szülte húsevő bolygó
a kínálat a kereslet bűne;
a nagy volumenű öngyilkosoknak
több életre beosztott mérge.
Istent tegez, de Sztálint magáz a vére
termelői nullás.
Hogy írják azt, hogy „kompromittál”, jajh,
kolléga, bortárs, szartárs?

Szűzzé gyaláz az emberésző, rám
emlékező jövő.

Lógok vele, amíg kielégül, bekészülünk, kiegészül, én őszülök, ő szül...

Áldd meg, Isten, ne verd meg, édes ellenségemet!

Ahogy én Őt, úgy szeressen engemet! Ahogy én Őt, úgy szeressen engemet!

Bélistás

(Török-Zselenszky Tamás / 'Lensky Mob)

Kegyed nekem jön foggal, szarvval, és áldom érte,
de ezt legbenső magával kell, hogy megbeszélje... fésztelen
szórhat gyöngyöket, okot ad némi extra reményre,
hogy a legeslegújabb kor disznói má' nem veszik észre.

Az igazság pőrén áll, a hazugság lopta le róla a napszín' ruhát... bélistás
barátja az ember nem érti.

Bőr-csont, meg szőren-szál...de, mégsem a tükrét okolja;
fütyül inkább, és a tükrön túl lát...
a szezon úgyis lejárt...

Hallom a korszóban a tengert és látom az emberben az embert...
máját a fejhez; azt a szívhez, és szívet az éghez emel.
Elme a lélekhez, mennyiség a minőséghez... történetünk fénnel írva,
hogy olvassuk ragyogtatnunk, no és ragyognunk kell!

A fényt kapott fák, a tószemű tájak érte remegnek;
az egyetlen győztes szabadságharcért: mely a LÉLEKÉ.
Egyre soványodunk nem baj, lecsusszan rólunk a béklyó!
Fogja, az egészért három igazság... mind az Öné!

A Valóság pőrén áll, a gyarlóság lopta le róla a napszín' ruhát
...
a szezon úgyis lejárt...

Anamorphosis

(Török-Zselenszky Tamás / 'Lensky Mob)

Bizony, eladó az első tulajdonostól
a vasárnapon túli nap,
az éjfél utáni óra!
Ú, ez a csorda-világ csak a csicskák dalára táncol.
Süt a szív mélyi csend, meg

a mosoly mögötti félsz.
A menny Pest fölött, a pokol Versailles alatt van.
Hol szökik a levegő, honnan jön a vér?
Te, átkos paktumok tejétől halhatatlan?
Csak azt hiszed, korom, de jövök a lelkedér'!

Eleje csak a romlásnak volt,
vége is csak annak lehet.
Persze, kit érdekel, ha sírokon terem is a búza... Te
a gyerek szemébe nézd a lényezet, ha látni mered!

folyt. köv. :) jön a többi dal is... még ezer...

Minden jog a szerzőé. Stipistoppp